Özgürlük bağımlısı, huysuz ve tatlı dergi

Komik Şak

20 SAYFA

Sayı
2000 / 19
8 Temmuz 2000
Cumartesi
350 bin TL (kdv dahil)

ÖLÜMDEN SONRA RAYTİNG VAR MI?..

Ölüm, belki de insanın hiçbir zaman önleyemeyeceği bir son... Şair, "Her ölüm erken ölümdür" demiş... Ama Kemal Sunal'ın ölümü gerçekten erken oldu... Arkasından dökülen gözyaşları, onun halk tarafından ne derece sevildiğinin bir kanıtı. Halk seviyor, sanatçı arkadaşları seviyor, Şaban'lar onu seviyor... Seveni o kadar çok ki; para babaları da onu seviyor... Yıllarca televizyonlarında onlarca Sunal filmi yayınladılar bıkmadan; çünkü halk bıkmıyordu!.. Ama kaçı bu emeğin karşısında Kemal Sunal'a, o filmin yönetmenine, ışıkçısına, kamera yardımcısına, kurgucusuna, set işçisine telif ödemeyi düşündü? Hiçbiri! Ve hiçbiri düşünmeyecek... Şimdi de televizyonlarda hâlâ bunun parasını toplamaya çalışıyorlar... Bir süre (artık nasıl becereceklerse), bıktırana kadar filmlerini döndürürler; yine emeği hiçe sayarak... Yine paralarına para katarak... Şaban'ları hiçe sayıyorlar. Hiç mi İnek Şaban'ı seyretmedi bunlar?..

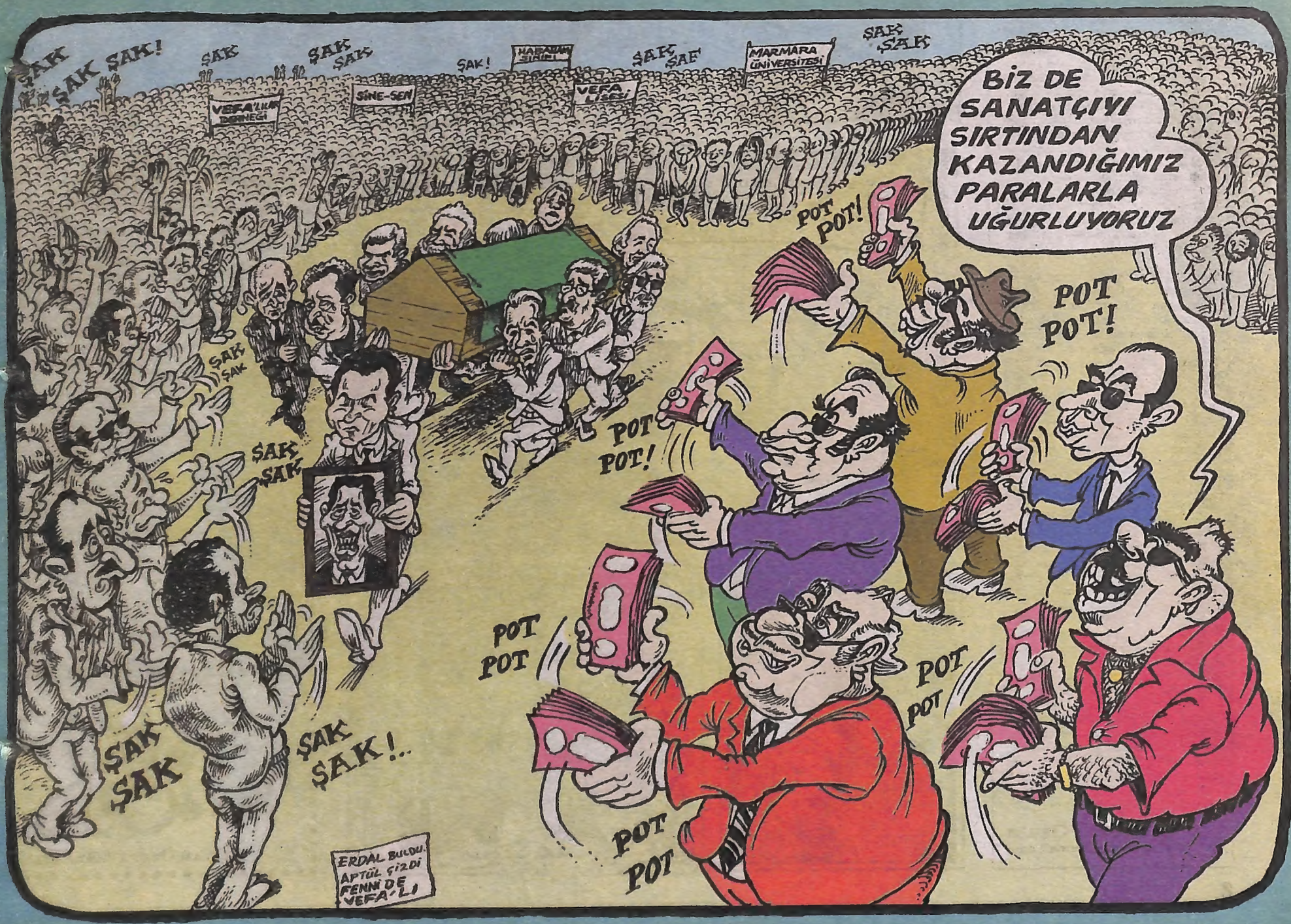

Solak MUTFAĞI

Geçen hafta az demişim... Henüz o kadar sıcak değilmiş meğer... Bugünkü (5 Temmuz'dan söz ediyorum, dergi sabahlaması) bütün gazetelerin manşetleri "sıcak" üzerine... En sıcak gündem "sıcak"... Çıplak çalıştık dün gece... Buz takviyesi gerekti; yok yahu rakı için değil, yaşamak için...

Geçen Cuma akşamı (30 Haziran'a denk düşenden söz ediyorum, Beyoğlu sabahlaması) Soytarı'nın 1. yaşını kutlamaya çalıştık. Muhabbet başlıkları Solak ve Soytarı üzerine... Buz takviyesi gerekti; rakıya bu kez, sarhoş olmak için... Yok, bitmedi, kutlamalar devam edecek... Yoksa siz hâlâ Soytarı'lardan korkuyor musunuz?.. Krallardan bıkmadınız mı?.. Hem Solak olun hem de Soytarı... "Kral Çıplak" değil, "Soytarı Solak"... Solak ve Soytarı okumanın dışında fazla hareket etmemeye çalışın bu sıcaklarda, ama onları da yelpaze olarak kullanmaya kalkmayın sakın...

Neyse geçene geçmiş olsun, biz önümüze bakmaya devam edelim...

"Solak Panosu" başlattık bu hafta. 18. sayfamızda göreceksiniz... 17. sayfa ile 19. sayfa arasında ki 18'den söz ediyorum... Bizi araya sokmadan kendiniz halledin işlerinizi... Alın-satın, ilan-ı aşk edin, arayın-bulun... Tuvaletlere yazacağınıza buraya yazın, e mi?..
Aynı rahatlığı "Okuyucu Mektupları" köşesi için de hissedebilirsiniz... Diyeceğiniz şey daha çoksa, yani panoya sığmıyorsa, hemen panonun altındaki alanın bir kısmını geçici olarak kullanabilirsiniz... Hatta, çizebiliyorsanız, hemen yan tarafındaki köşe sizin için ideal ölçülerde düşünüldü... Eh, Aptül'ün birkaç eleştirisine maruz kalabilirsiniz, ama emin olun ki değer...
Aynı anda üç köşeye de ürün gönderebilirsiniz, bir de bakmışınız ki aynı hafta üç köşede birden yayınlanıvermişsiniz... "Dört köşe" oluverdiniz demektir...

Bütün okurlarımızdan kendi bölgelerindeki gazete bayilerini denetlemelerini istiyoruz. Tabii Solak ve Soytarı bazında denetim yapacaksınız... Diğerlerinden size ne canım!.. Eğer dergilerimizi bulamıyorsanız, ana bayinin telefonunu öğrenerek bize bildirirseniz, daha sağlıklı bir dağıtım yapma olanağına kavuşacağız... Yok yahu "muhbirlik" değil bu, karşılığı size dergi olarak geri dönecek...

Logo yarışmamız da sürüyor bu arada... 75 milyon sahibini, biz de yeni logomuzu arıyoruz... Gelen ürün çok; bakalım işin içinden nasıl çıkacağız...

"Bulmacacı Levent" 15 Temmuz'da asker! Bedelli... Soldan sağa, Kütahya; yukarıdan aşağıya yirmisekiz gün... Doğru çözümün bedeli 15 bin Alaman Markı...

Radyo Umut'un yayın yaptığı stüdyo nedeni belirsiz bir yangın sonucunda tamamen yandı... Geçmiş olsun... Umudunuzu yitirmeyin Radyo Umut...

Kemal Sunal için biz dahil herkes birşeyler söyledi. Ben ise en azından bir Vefa Lisesi mezunu olarak, Kemal Sunal'ı burada anmayı "vefa borcu" olarak gördüm...

Bol buzlu bir hafta diliyorum...

Fenni Özalp
ozalpfenni@hotmail.com

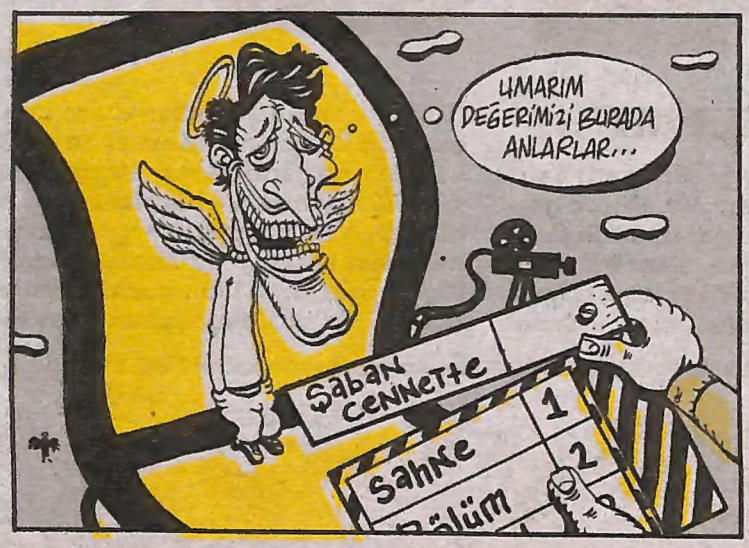

YENİ LOGO ARIYORUZ...

Derginin logosundan yana dertli olanlar, daha güzel bi şey yapılabilir diyenler... Haydi, pamuk eller kaleme... 15 Ağustos'a kadar bize ulaştıracağınız logo tasarımlarından birini seçip derginin logosu yapacağız ve seçilen logonun sahibine, (ayıptır söylemesi) 25 milyon (yazıyla yetmişbeşmilyon) telif ödeyeceğiz... Mektup, faks, e-posta ve hatta disket ya da CD'de ürünlerinizi bekliyoruz... Bize ulaşan logoları yayınlamaya devam ediyoruz...

Eda Şahin
Yalova

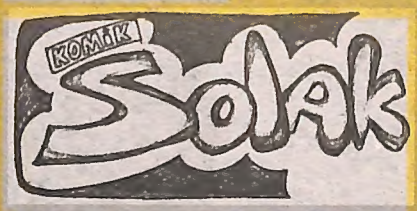

Kaan Küçükşahin / Maltepe

Taylan Özgür / Ankara

Sokak

●Aydın Doğan ile Cem Uzan arasındaki "İkinci Çıkar Savaşı" tüm hızıyla sürüyor...

●Çete soruşturmasından aklanan Mehmet Ağar'ın raporu, Meclis'in son günü görüşüldü. Kimse ağzını açıp tek söz söylemedi. Ve Meclis tatile çıktı...

ÇİZERİME DOKUNMA!

Kemal Sunal'ın filmlerini tek kuruş telif ödemeden defalarca gösterip rant elde edenlere kapakta değinmiştik. Aynı utanmazlığa karikatür piyasasında da rastlıyoruz. Türkiye'nin en büyük çizerlerinin ürünleri (**Oğuz Aral**: Avanak Avni, Utanmaz Adam... **Tekin Aral-Latif Demirci**: Arap Kadri... **Ergün Gündüz-Orhan Alev**: Steryo Seyfi... **Bülent Arabacıoğlu**: En Kahraman Rıdvan... **İlban Ertem**: Üniversiteli Mahmut...) onlardan habersiz (ve tabii ki telifsiz) dergi olarak yayınlanmaktadır. Hem de bu çizerlerin imzaları özenle silinip yok edilerek...

Bu utancı ortadan kaldıralım. Tüm mizah dergilerini ve Karikatürcüler Derneği'ni bu konuda ortak duyarlılık göstermeye çağırıyoruz...

●Milli Eğitim Bakanlığı "takviyeli" ders kitaplarında, ırkçılık ve din istismarlığı yapılıyor...

●F tipi cezaevi, tepkilere rağmen "köşe yazarlarları turları" ile şirin gösterilmeye çalışılıyor.

AJANDA

Bundan böyle her hafta bu köşede "etkinlik" göstereceğiz... Bizim önerilerimizle sizinkileri birleştirip "hepimizinki" yapmaya çalışacağız... Her türlü etkinliğinizi bize her türlü iletişim aracıyla ulaştırabilirsiniz...

●8 Temmuz Cumartesi günü Aziz Nesin'i Çatalca'daki Vakfi'nda bir piknikle anıyoruz...

●Aptül diyo ki kaçırmayın:
-Rockboard (MMC Tv'de) Her cuma saat 24.00-01.00 arası...
-Maksimum Rock (Radyo D / 104 FM) Her pazar saat 21.00-23.00 arası...
Her iki programı da Güven Erkin Erkal hazırlayıp sunuyor...

●Bach, 250. ölüm yıldönümünde bütün dünyada anılıyor... Güher-Süher Pekinel kardeşler Bach'ı çıkardıkları "Take Bach" adlı albümle andılar... Bir değişik Bach yorumu da (caz Bach) Jacques Loussier'in imzasını taşıyor: "The Greates Bach"

●Antalya Altın Portakal Film Festivali kapsamında düzenlenen 6. Uluslararası Kısa Film-Video Yarışması'na başvuru süresi 17 Temmuz'a kadar uzatıldı...

●Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği (UPSD) Ankara Şubesi'nin düzenlediği "Ankara Genç Sanat-3 Sergisi"ne son yapıt gönderme tarihi 17 Temmuz. "Vasıf Kortun, MBE 230, Kurabiye Sokak 12 80800 İstanbul" adresine teslim edeceğiniz yapıtlarınız, belki de 20 Ekim-19 Kasım tarihleri arasındaki sergide yer alabilir...

●Aspendos Uluslararası Opera ve Bale Festivali, 10 Temmuz akşamı Rusya Devlet Akademik Bolşoy Tiyatrosu'nun "Best of Bolshoi" adı altında yapacakları dans ve opera gösterisi ile sona eriyor...

●Sinema Yazarlarının Seçtikleri, Beyoğlu Sinemasında sürüyor... 7 Temmuz "6. His", 8 Temmuz "Dövüş Kulübü", 9 Temmuz "Buena Vista Social Club", 10 Temmuz Aydaki Adam", "11 Temmuz Güzel İnsanlar", 12 Temmuz "Matrix", 13 Temmuz "Kazanma Hırsı"...

●Anti-medya dergisi, "antimedya.net" adresiyle internet üzerinden okurlarına ulaşmaya devam ediyor...

●Hüseyin Kıvanç'ın "Devlet İşkence Yapar" adlı kitabının (önceki baskılarında "Ben Devletim İşkence Yaparım" adıyla yayınlanmıştı) 5. baskısı Hasat Yayınları tarafından yapıldı...

Neyer deyim hayat orkestra HENGAME

Tuncay Batıbeki...

İÇİM İSTER KENARLARIM BIRAKMAZ

TOLGA ERDİNÇ www.neyerdeyimnegökte@birgarip.com.tr

İKİ SAHTEKÂR İKİ MEKTUP

●Türkiye'nin, Yüce Millet'inin, Büyük Meclis'i, son hafta yapılan "Aklayalım, Aklanalım, Güzelleşelim" festivalinin ardından, pür-i pak bir biçimde tatile girdi... Meclis soruşturmalarını başlatmak için verilen imzalarda, Komisyonlardaki oylamalarda coşan milletvekilleri, Meclis'teki oylamalarda ve komisyon raporlarının görüşülmesinde kuzu oldular... *(Bu seneki çalışmalarından dolayı hepsini kutluyor ve haftanın "İçim İster Kenarlarım Bırakmaz" Ödülü'nü TBMM'ye veriyorum!..)*

●AB'ye uyum çerçevesinde geleceği tartışılan kokoreç, Aydın'da Valilik tarafından yasaklandı. Gerekçe ise şu: Dünya literatüründe yeri bulunmuyor!.. Peki dünya literatüründe, işkencenin, gözaltında kayıpların, vergi kaçırmanın, yolsuzluğun, faili meçhul cinayetlerin yeri var mı?.. Karşı çıkıyorum bu kokoreç yasağına!.. Reklâmlarında kokoreci kullanan İxir'in hiç bir tepkisini göremedik... *(Can Yücel, şiiri kokoreç kokusuna benzetirdi... "Izgaradan alıp çeyrek ekmeğe dizilmiş, üzerine bol kekik, Nâzım işi...)*

●Yabancı uyruklu bir kadını kaçırmak ve işadamlarından tehditle para tahsil etmekten yargılanan Oral Çelik, Hakimin, "Ne iş yapıyorsun?" sorusuna, "Serbest çalışıyorum" diye cevap verdi... *(Tabii ki, ona bu ülkede her şey "Serbest"... "Greko-Romen" dese olmaz tabii. Hem Türk kahramanlığına gölge düşer, hem de "Greko-Romen" denilince, akla yabancı uyruklu kadınlar gelebilir...)*

●Herkesin filmlerini tekrar tekrar seyrettiği ve her seferinde de güldüğü Kemal Sunal'ı kaybettik... Fakat; uçak kalkmak üzereyken fenalaşması, hosteslerin oksijen maskelerini çalıştıramaması, hava limanındaki ambulansın uçağa 25 dakikada ancak gelebilmesi, gelen ambulansta doktor olmaması, yani bizim ülkemize ait salaklıkların tekrarlanması ile Usta'nın ölümünün, filmlerdeki gibi olması beni daha çok üzdü...

●Yaptığı evlerin depremde çökmesiyle, bir sürü insanın ölümünden sorumlu tutulan Veli Göçer, cezaevinden Süleyman Demirel'e gönderdiği mektupta, "...Bir benzer yanımız var. Ben de ilkokuldayken, yaz tatillerinde koyun ve kuzu otlatırdım. Benim için bir iyilik düşünmeniz mümkün mü?"... demiş... *(Aslında bir ortak yan daha var: Erzincan depreminde de, S. Demirel'in yaptırdığı resmi binalar çökmüştü... Onları gene hiç kimse söylemiyor!..)*

●Trilyonlarca vergi borcu takıp, yurt dışına kaçan JET-PA Holding'in sahibi *(Ki; ne iş yapardı bu holding, futbolcuların aklını çelmekten başka...)* Fadıl Akagündüz, dolandırdığı 17 bin kişinin -sözde "Ortak"larının- parasını ödeyemeyince, hepsine birer mektup yolladı. Şöyle yazıyor mektupta: "Bismillahirahmanirrahim. Esselamünaleyküm verahmetullahi veberekatühü. Çok değerli ortağım,sevgili dava arkadaşım; Peygamber efendimiz (S. A. V.) buyurmuşlar, 'Ahir zamanda dinin ve dünyanın kaynağı dirhemdir". Yani, Peygamber efendimizin (S. A. V.) emirleri gereği, içerisinde bulunduğumuz ahir zamanda ekonomik bir cihad veriyoruz.." Diye bir dümen, bir sahtekârlıkla mektuba başlıyor. Gerçi; "Din, Allah, Peygamber" deyip, kitabına uydurarak "Faiz" değil "Kâr ortaklığı" ayaklarıyla daha fazla mark-dolar götürmek isteyen uyanık insanlara da iyi oluyor ya, neyse... Fadıl abimiz mektubu şöyle bitiriyor: "Allah bizimledir. Ve O, bizim ortağımız olduğuna göre, hiçbir güç bizi yıkamaz. Allahü Teala'nın bize büyük başarılar ihsan edeceğine inanıyoruz. Sizleri Allah'a emanet ediyorum. Dualarınızı bekliyorum." (!!!)... *(Yuh be abi!.. Sen ne sahtekâr bi adammışsın... Ama çok komik yaa... Demek Fenerbahçe Alpay ve Oktay'ı, Allah'ın da ortak olduğu bir holdingten transfer etmiş... Geberdim gülmekten!.. 3-Abdullah... Ooley!.. 4-Ogün... Ooley!.. 5-Alpay... Amiin!.. ... 9-Oktay... Tekbiir!..)*

●Geç kalmış bir kitap tavsiyesi: Aydın Aydemir'in, "Eski Tüfekler"den İdris Erdinç (Şoför İdris)'in hayatını anlattığı, "Herşeye Rağmen / Bir Devrimcinin Öyküsü"... Güldikeni Yayınları... *(Aydın Aydemir'e ailem adına teşekkür ederim. Kalemine sağlık Aydın Ağabey.)*

Topluca sessiz...

Zzzz ZIRR ŞIRAK ZzzIRRRRR... ZZZIRRRRR

İşte gene bir sabah oldu... Gene aynı yaşam... Aslında kaçmaktı istediğim ama gene burdayım... Her yoklamada çıkmam gerekli gibi olduğum yerdeyim... Kurtarmam gereken ne olduğunu düşünüyorum her gün bu hayatta... Kurtarabileceğim ne var ki burdayım... Kopuk parçaları kafamda birleştirmeye çalışıyordum... Ve değişmeyen bir gün daha vardı önümde.

HOOP! HOOP! MANYAAKKK!.. YETER AYOL SES ETMİM DEDİM AMA Bİ RAHAT DURMADIN... UTANMIYOR MUSUN SIKIŞTIRMA - YA BENİ?..NE ÜZERİME ÜZERİME GELİYOSUN... GAPIK NEREME GİRİCEN DAHA.SANA SÖYLÜ - YORUM...

LANN...LAN MANYAK ÇEKİL LAN.ÇEKİL NE ÖNÜMÜZE ÇIKARAK HIZIMIZI KESİYOSUN HAA...TAM KIVAMIMIZI BULMUŞUZ, BELA MISIN LAN SEN ÖKÜZZ... EZİLECEN BAŞIMIZA DERT...BAŞ HOCAM KÖKLE GAZI! YEAAAHH!..

HAH HAHHA BAKIN KİM GELMİŞ.ŞİMDİ PATRON SENİ SORU - YORDU HOCAA!..

MERABA TELEVOLE... YİNE GECİK - TİN BE... HAZIR OL GENE FIRÇALA - RIYLA BENZETİ - CEK SENİ HAHA!..

NERDESİN YA ,NERDESİN GENE. HEP GEÇ GELİYORSUN İŞ NERDE İŞ...İŞ ÇIKMIYOR Kİ SENDEN BİR DİİL ,İKİ DİİL KİME GÜVENİYORSUN BİLMEM Kİ NEDİR BU TAVIRLARIN HA KİME?! KİME?! - ÇALIŞMAK İSTEMİYORUM DE ANLAYALIM... ANLADIN MI SÖYLEEE!

HIRR...NEYSE AL SUNU HEMEN HAZIRLA DOSYA - SINI YARIM SAAT SONRA MASAMDA İSTİYORUM TAMAM MI? BAK - MA ÖYLE. AL, AL...

DUR DUR. PATRON GİTSİN ACAYİP Bİ FİKRAM DAHA VAR, ÖLÜCEKSİN GÜLMEK - TEN DUR DAHA...

AYİHHİHİH! BASMAYIN DİYORUM KİRLİ AYAK - LARINIZLA SURAYA DAHA YENİ TEMİZLE - DİM, MAHSUS MU YAPIYO - SUNUZ HA, DELİ EDİCEKSİ - NİZ BENİ DELİ... - YETEER!

NE LAN ÖYLE YİYECEKMİŞ GİBİ BAKIYOSUN HA... BEDAVA VERSEM HAYIR DEMEZSİN AMA... HERŞEY PARASIYLA SENİ LIYANIK... PARAYI VEREN... ANLA - DIN MI HAA!..

VONK VONK DUUTT DAAT DAATT

BiiBPPP

DAATT

İşmiş, hayatmış, ne boş dünya - her gün anlamsızlaşan görüntü toplumundan başka hiçbir şey değil ve bende sağma hakkımı kullanıyorum... Artık hiç birini duymuyorum, en azından kendim için daha rahat hale getirdim şu hayatı... Şimdilik...

Bitti

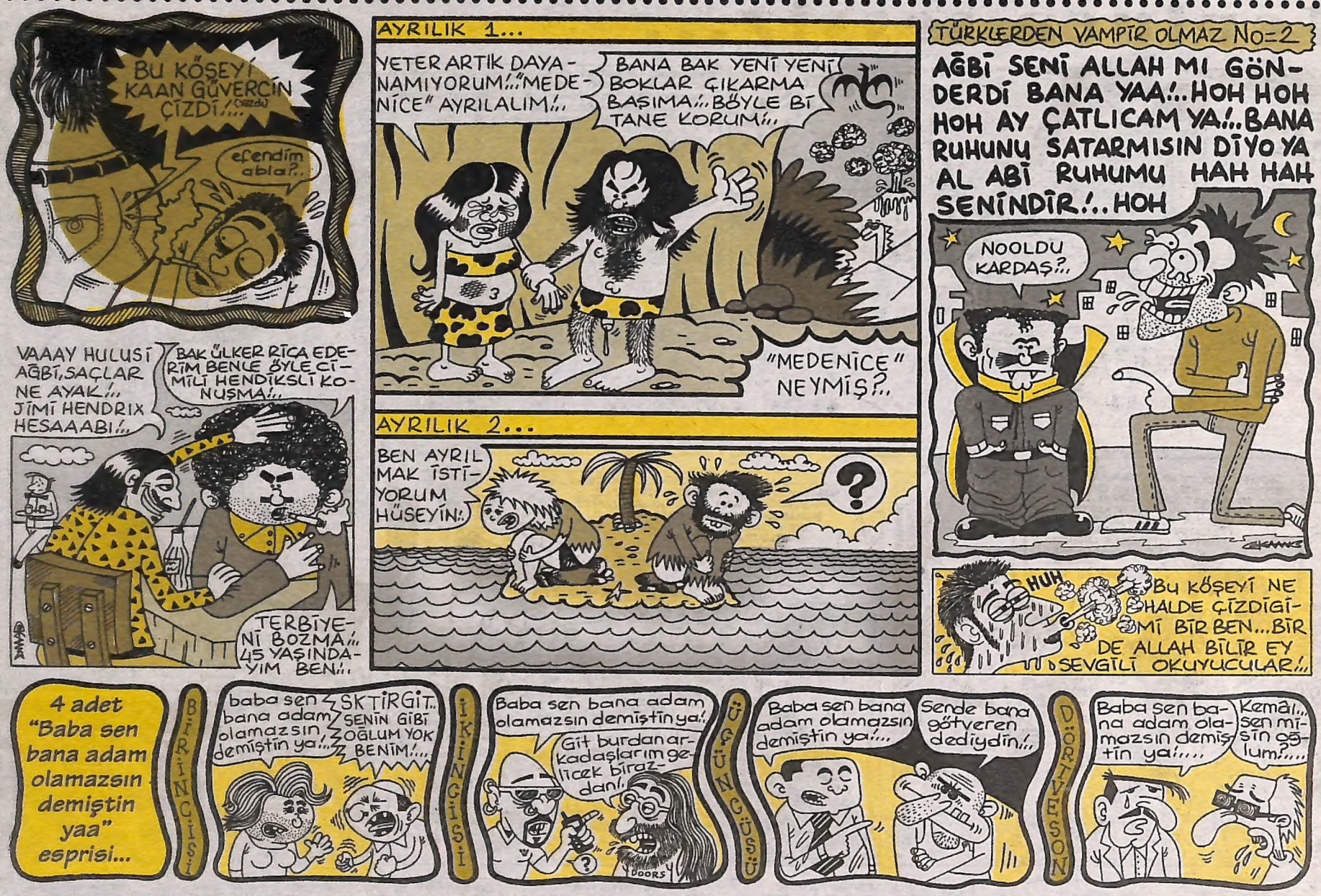

Didem Piyan / missno@postamatik.com.

BİTERKEN...

Ben yoktum, sen aynalara bakarken ellerim kanıyordu, artık şarkı da söyleyemiyordum.

Ben yoktum, sen ateşler içinde yatarken uzaktı dağlar, bir göz açıp kapama sürecinde katetmiştim yolları.

Ben yoktum, sen yabancı bedenlerin içindeyken ciğerlerim ağrıyordu, çok sigara içmiştim.

Ben yoktum, sen sarhoş masalarda devrimi meze ederken yazıyordum, içimi kusuyordum.

Ben yoktum, sen çürümenin eşiğindeyken yeni doğuruyordum, daha nefes alıyordum.

Ben yoktum, sen telefonda konuşurken kedimle oynayıp, ona masallar anlatıyordum, anlıyordu.

Ben yoktum, sen güncelerimi gizlice okurken eczaneden ilaç alıyordum, hastaydım.

Ben yoktum, sen söylediğin yalanların içinde kaybolurken işyerindeydim, mesaiye kalmıştım.

Ben yoktum, sen insanlardan kaçarken annemi özlemiştim, belki de ilk defa onunla konuşuyordum, korkma diyordum -diyordu-.

Ben yoktum, sen bira almaya gittiğinde boğazım kuruyordu, ölümüne kopuyordum, bir damla tükürük kalmamıştı ağzımda.

Ben yoktum, sen film seyrederken balkonda çiçekleri suluyordum, şarkı söylemeden.

Ben yoktum, sen dergileri karıştırırken balığa çıkmıştım bir trol teknesiyle, her ağda "rastgele" diye bağırıyordum.

Ben yoktum, sen susup otururken içimdeki saati kurmuştum zamansızlığa, çalmasını bekliyordum.

Ben yoktum, sen bahaneler zincirini tutarsızlığına örerken sürgüne göndermiştim kalbimi, cezalıydı.

Ben yoktum, sen yaşanmamış gecelerin uykusunu uyurken duvarlarımı örüyordum renk renk tuğlalardan.

Ben yoktum, sen maskelerden yüzler yaratıp kendine sahte hayatlar yaşarken ben duvarın ortasındaydım henüz, üşüyordum.

Ben yoktum, sen yağan karı duygusuz gözlerle seyrederken kartopundan bebekler yapıyordum kendime -eriyeceğini bile bile-.

Ben yoktum, sen kirli bir saçmalıktan kaçmaya çalışırken düş gezginiydim, yol hazırlığı yapıyordum beynimin kıvrımlarında.

Ben yoktum, sen minik, anlamsız öfkelerde boğulurken savaş açmıştım tüm geçmişime, yaralıydım.

Ben yoktum, sen gülmeyen gözlerle gülümserken belki de her şeye saldırıyordum, tüm otorite çizgilerine.

Ben yoktum, kaşığı çekip çıkarken "dur gitme" lafını siliyordum benliğimden, dilimden, yaşamımdan.

Ve...
Ve...
Ve...

Ben oradaydım, sen ölürken bitirmiştim tüm yaşanmamışlığı, ağlamıştım da hatta. Ama oradaydım, yok saymadım, yaşamıştım.

- *Şula'm, Bodrum'da ne var sanki....*
- *Hande gözlerindeki ışıltı hiç sönmesin.*
- *Siyah martı seni sevdiğimi biliyorsun...*
- *Yasmin alın artık dergimizi.*
- *Ve ve ve... Amasra!*
- *Tuncer, Deniz, Taşkın, Laksi sizi çok özledim, en kısa zamanda geleceğim.*
- *Ömürden çanta için teşekkürler.*
- *Multinet'in en şebek çirkini Şener'e teşekkürler...*

İş Gezilerinin Talihsiz İnsanı Cumali Bey — Ömürden

Yan Masadaki Çocuk — Öğünç Ersöz

Tutunamayan — Emre Bayram

Agresif Bebe Mümtaz — Öğünç Ersöz

Yavuz Utkan

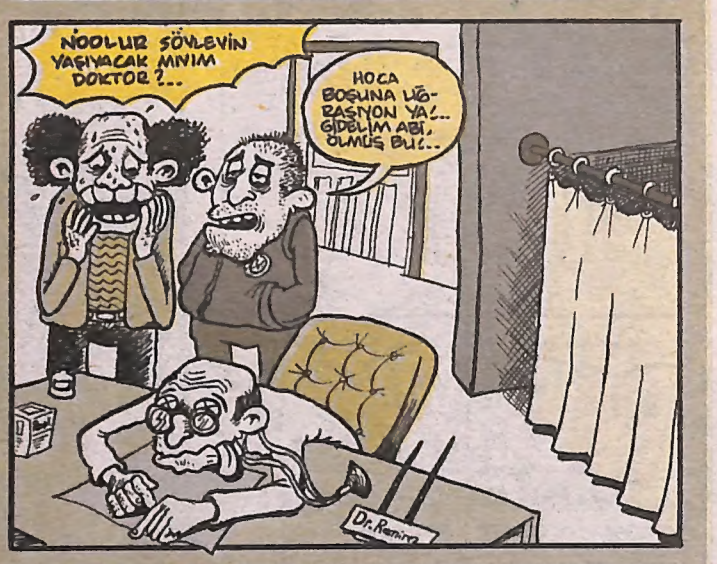

Kubapi Bamia

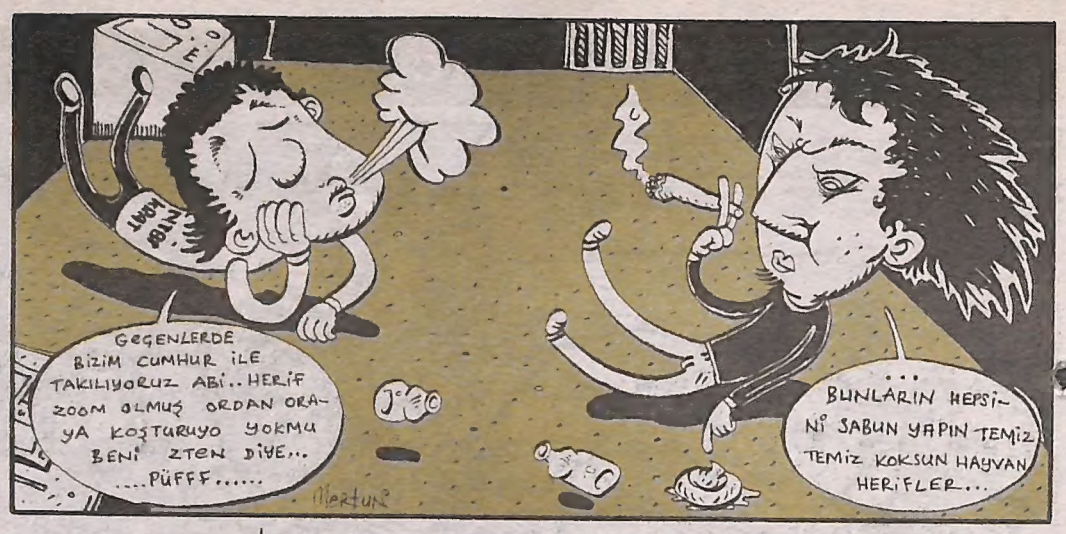

Kaan Güvercin, 1956'da Chevrolet olarak dünyaya geldi. İlkokul ve ortaokulu Züccaciye'de okudu. Liseyi okumadı, direk açık öğretime geçti... Şu sıralar Solak dergisinde çizmeye çalışan Kaan Güvercin, "Gtün karesi" adlı punk grupta da bas gitar çalıyor olabilir... Olmayabilir de...

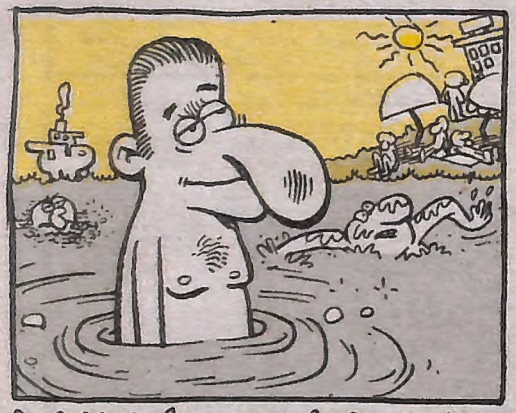

RUMBLE!

GRUP PERİŞAN

APTÜLİKA / aptulika@solak.zzn.com

"HEAVY KÖPRÜALTI"NIN TEMMUZ SAYISI ÇIKTI

3. sayıdır aylık periyodda çıkan "Köprüaltı" dergisinin Temmuz sayısında yer alan yazılar şöyle; Bura k Özden'den underground fanzinlere bakış, Ozzy Özgür'den Trakya Üniversitesi Şenliklerindeki Abraxas ve cadı gruplurının konser izlenimleri, Hakan Demoğlu ise İngiltere'den Tastament ve Suicidal Tendencies konserlerini izlemiş, Demoland sayfasında demolar incelenirken bir de Ankaralı isimli yeni bir köşe açılmış. Bu köşede Ankaralı yeni gruplar tanıtılıyor...

Emir Hüseyin Ağar "suffer Hits" albünü çıkaran Antisilence grubuyla uzun ve doyurucu bir röportaj yapmış. Şanver Ofluoğlu, Heavy Metal efsanelerinden Lizzy Bo rden'ı tanıtmış. Gene Şanver'in sorularıyla Enis Kızılkaya'nın Almanya'dan yaptığı Sacred Steel röportajının yanısıra Emir Hüseyin Ağar'ın yaptığı Armred Saint söyleşisş de kapsamlı yabancı röportajlar olarak dergideki yerini almış.

Türk gruplarından Bayt Gadol (Hicri Bozdağ konuşmuş) ve No Man's Land (Şanver Ofluoğlu yapmış) ile yapılan röportajlarda gündemi takip eden işler olmuş.

Ayrıca Şanver'in 'Orion', Hicri'nin 'Biraz Bana Kulak Verin' adlı köşeleri yer alıyor... Ben de 'Rock Ada ' adlı köşemde Rage Against The Machine' grubu ile ilgili bir yazım yer alıyor.

Bir sürü 'Asiber' ve albüm kritiğinin yanısıra, 13 Mayıs'da ülkemize konserler vermeye gelen Jethro Tull ile yapılan söylşi de yer alıyor.

Fakat en üzücü olan şey de editoryal yazıdan öğrendiklerimiz... "Yine Sona Yaklaştık" başlıklı, Arda Turaç'ın yazısında; heavy metal, rock dinleyicisinin ilgisizliği sonucu derginin mali durumunun bir sonraki sayının çıkamaması sonucu ile yüzyüze geldiğini anlatıyor.

Aylık HEAVY KÖPRÜALTI'nın Temmuz sayısı sadece 750 bin Lira ve de dopdolu...

YANITLAR

Bizim dergiyi 'dinozor' işi bulan bir arkadaşımla karşılaştığımda bana gülerek, "Yazına cevap göndermişler ve seni fena sıkıştırmışlar. Halbuki şöyle cinsel espriler yapsan, milleti eğlendirsen, hem dergin çok satar, hem de böyle tartışmalarla cebelleşmezsin...Ama sen de o kafa nerde..."

Arkadaşım söylediklerinde pek de haksız sayılmazdı hani... Her şey bir yana bu sıcaklarda Bodrum'da barlarda, Güney sahillerinde kumsallarda takılmak varken, sen kalk böyle işlerle uğraş. Hele bir de promosyonsuz, dayısız, arkasız dergi çıkarma dinozorluğunda bulunmak yok mu ya!.. Bu zamanda delilik değil de nedir ki? Ama ben kendi adıma bu deliliği, Galileo ya da Don Kişot kadar seviyorum.

Benim 14. sayıda yazdığım "Pireler Filleri Yutacak" yazıma karşılık Sedat Kumlu adlı arkadaşımız eleştirilerde bulunmuş. Kendilerine bu duyarlı tavrı için teşekkür ederim. Çünkü şu sıralar her yaptığımız iş, "suya yazılmış ve çizilmiş" gibisinden... Böyle bir duyarlılığı görünce de seviniyorum.

Şimdi Sayın Sedat Kumlu'nun eleştirel yazısında ki sorulara madde madde cevap vereyim...

a) İlk olarak "Cumhuriyet Devrimi, gerçekten bir devrim midir?" diye soruyor ve bir dolu da ahkâm keserek bu soruyu devam ettiriyor. Şimdi böyle bir soruya bakıp ne diyebilirsiniz? Biri size "Hamsi balığı, gerçekten bir balık mıdır?" diye sorsa, ne yaparsınız.... Arkadaşımızın sorusunun vurgu yanlışını düzelterek tekrar sorayım; "Cumhuriyet, gerçekten bir devrim midir?" .... Fransız İhtilâl'i ne kadar devrim ise; bu da bir devrimdir. Sadece bir farkla, emperyalizmin varlığının ortaya çıktığı zamanda gerçekleşen bir devrim. Bu yüzden ulusal karakterlidir ama bir yenileme ya da reform değildir. Eğer öyle olsaydı Osmanlı devam ederdi... Ki, İngilizler bile bugüne devrimle ulaşmamışlardır ama monarşik kraliyet halen vardır. Bizim Ulusal Kurtuluş Savaşı ile oluşan ve bal gibi bir halk hareketi olan Milli Demokratik Devrim'dir.

b) İşte Sayın Sedat Kumlu'nun ikinci sorusu asıl yanılgıyı ortaya çıkarıyor. Şimdi sakin bir şekilde Sayın Kumlu'nun sorusunu aktaralım:

"... herşeyden önce 12 Mart, 12 Eylül gibi, 1960 hareketi de darbe değil midir? Böyle bir bakış açısından bakarak 27 Mayıs'ın 'devrimci' bir hareket olduğu sonucunu çıkarmak mümkün müdür?.."

Bu belki de 12 Eylül'ün ekonomi ideoloğu Turgut Özal'ın sözüm ona demokrasi havarisi kesilip, toplumu sunduğu demogoji harikalarından biri; "Bütün darbelere karşıyız". Sen kalk 12 Mart, 12 Eyülü ile varlığını bul ve bu lafı et. Aslında yıpratılmak istenen 27 Mayıs'tı ve başarıldı... Çünkü 27 Mayıs devrimci bir hareketin sonucuydu. Nasıl mı devrimciydi?.. 1950'lerde başlayan küçük amerikancı sürecin ayrımına varmak lazım. Emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı vermiş bir ülkenin evlatları Kore'de ABD çıkarları için telef edilmiştir... Bununla kalmış mıdır? Tarihin çöplüğüne atılmış Osmanlıcılık ve gericilik hortlamıştır... Bununla kalmış mıdır? Cumhuriyet devrimiyle milletin efendisi olan köylü, gene toprak ağalarının eseri olmuştur. Ve tabii köy enstitüleri kapatılmıştır. Nice sosyalist aydın hapislere atılmıştır. Bunlarla bitiyor mu? Bitmiyor tabii. Kısacası cumhuriyet devriminin bütün kazanımları bir bir yok ediliyordu. İşte buna karşı çıkan üniversiteliler, halk ve ordu 27 Mayıs'la karşıdevrime dur dedi... Ardından bir anayasa ile işçi sınıfının sendikal mücadelesine yol açıldı. İlk defa bu güçle sosyalist bir parti (TİP) meclise girdi. Anayasa mahkemesi ve sosyal devlet olgusu tanındı. 27 Mayıs öncesi her hareketi izlenen basın özgürleşti. Bunların hepsi o 1960 anayasası ile gerçekleşti. Çünkü 27 Mayıs özünde cumhuriyet devriminin tekrar rayına oturtulmasını sağlayan bir hareketti...

Sayın Kumlu'nun ikinci büyük yanılgısı da Alpaslan Türkeş'in bu harekette yol almasını bir mihenktaşı olarak görmesi... 27 Mayıscılar'ın Türkeş'in niyetini anladıklarında sürgüne göndermelerini ya bilmiyor ya da gözardı ediyor... Zira Alpaslan Türkeş'in ölümünden kısa bir süre önce, Sabah gazetesinde yazdığı anılarında bu hareketi eleştirdiğine şahit olacaktır. Aynı şekilde bu yazı dizisinde 27 Mayıscılar'ın ölümünden sonra yapılması ve bir saptırmaya yönelik olması da dikkatten uzak tutmamak gerekir...

Şimdi üçüncü yanılgıya gelelim... 27 Mayıs'ı yapan kadroların aynı kaynaktan çıkmış olduğuna... 12 Mart'ta, 27 Mayıs'ı yapanlar Ziverbey köşkünde işkenceden geçiyordu... Hele ki 12 Mart'ın karşıvaroluş nedeni, 27 Mayıs'ın açtığı özgürlüklerdi. Ve bir komutanın "kültürel düzeyin ekonomik durumun üzerine çıktığı için" darbenin yapıldığını söylemesi de buna en iyi örnektir.

12 Eylül'e gelince; ilk giriştiği hareket neydi sanırsınız? 27 Mayıs'ın simgesi olan İstanbul üniversitesinin bulunduğu meydanın adını değiştirmek... Sayın Kumlu acaba biliyor mu 27 Mayıs'tan sonra buranın Hürriyet meydanı adıyla anıldığını ve 12 Eylül darbesinin ilk icraatının bu meydanı gene Beyazıt Meydanı yaptığını...

Sedat Kumlu'nun c ve d şıkkını verdiği bölümler bir soru değil. Kendince ahkam kesmiş arkadaşımız. Şimdi Kumlu'nun "özet olarak" diye başlayıp sonuçlandırdığı bölüme bakalım hele: "... kaldı ki, Kemalizm tarihsel olarak ilerici bir hareket, tepeden yapılandırılan moderniteye atılan bir adımdır. Bunu bir miras olarak devralabiliriz. Ama sol anlayışımızın önüne koyup ve Kemalizm'i sol bir akım gibi göstermek biraz insaf ister. Solun kendini anlatması için, olsa olsa bu mesafeyi koruması veya mesafeli durması gerekir" diye yazısını sonuçlandırmış. "Bunu miras olarak alabiliriz" derken alınan mirası eksik bırakmış arkadaşımız. Nasıl mı? Kemalizm antiemperyalist bir harekettir... Sol ile Kemalizmin arasına istediğin mesafeyi koy ama emperyalizmi unutmamak gerekir. Avrupa Birliği yalakalığı yapan solculuğa karşın Kemalist ismiyle anılan antiemperyalizmi tercih ederim.

bir yaz tatili rüyası...

eda

Bayan Yanı

FUNDA ÖZDEMİROĞLU

Keriman

Seksenli yılların ortalarıydı. Çay bahçelerinden, düğün salonlarından paso "...Koştum ardından yoruldum, binlerce güzel güüüzel seeevdim de, esson sağa vuruldum, esson sağa vuruldum..." ya da benzeri şarkılar işitiliyordu. Keriman, en son vurulduğu kişiden, yani kocası ilkokul öğretmeni Taci'den yana son derece dertliydi. Merkez ildeki okulun kasabaya uzaklığını bahane eden Taci, haftanın en az üç günü eve gelmiyor, öğretmenler evinde konaklıyordu. Keriman, bir zaman "Taciynen mi evlendim, anasıynan mı, ne bok yimek gı bu?" diye söylendiyse de bu gidişata alıştırdı kendini. Oğlunun okul çağı gelsin diye gün saymaya başladı, o zaman kocası onları mecburen yanına alırdı. Amcasının Hollanda'dan gönderdiği videoda, İbrahim Tatlıses'le Perihan Savaş'ın çevirdiği bütün filmleri izledi. Kaynanasıyla kavgalı olduğu zamanlar da iki-üç gün küslük ettikten sonra barışmak isterse bu filmleri kullanırdı. Filmin şarkısı başlar başlamaz, ihtiyar kadın bastonuna dayanarak gelir, bir köşeye oturur, dikkatlice bakardı ekrana. Sonra ufak ufak konuşmalar başlardı aralarında:

-Boyu devrilesi, alacam dedi de niye almadı?

-Alacaktı da, babası vermedi ya...

-Kız keranaya düşecek le mi?

İbrahim Tatlıses'in "Hışhışı hançer boynuna ley ley" ya da "Gaytan bıyıklarımı sürem nirelerine" diye türkülerini söylerken ki, şimdikinden daha tiz olan acılı-urfalı sesinin, konuşurken "Nnfakat"lı, "Nnolamaz"lı tok Cüneyt Arkın sesine dönüşmesi ayrı bir mevzu. Keriman bunların içinde en çok, sonunda şarkıcının ölmüş gelini kucağına alarak ağladığı, bir tepeye çıkıp haykırdığı filmi severdi. Taci'ye iyice kızdığı zamanlar hep o evlendikleri güne dönerdi. Onlar da birbirlerini severek evlenmemişler miydi? "Böyle mutsuz olacağıma filmdeki kız gibi öleydim" der, ardından "Töybe, töybe" diye cayar, sonra kucağında gelinlikle kendisini tutarak" Kerimaaan" diye haykıran Taci'yi görür, ağlardı.

Kocasını son zamanlarda iyice asabi yapan bir olay olmuştu. Belediye reisinin kızına özel ders veriyordu. Reisin deniz kenarında aile dostlarıyla yaptığı pikniğe o da davet edilmişti. Eski reisin eşi dul Zeliha hanımla tesadüfen yanyana oturmuşlardı. İki defa konuşmadan bakıştılar. Zeliha hanım, Taci'nın yaptığı her şakaya çok gülüyordu. Hele ki "güfte" ile "köfte" sözcükleri arasındaki benzerlik üzerine yaptığı kelime oyununa katıla katıla güldü. Taci, üçüncü sessiz bakışmalarından sonra, karısından boşanıp ona evlenme teklif etmeye karar verdi. Şişedeki son rakıyı da bardağına koyup alelacele bitirdikten sonra, kadına bir şey söyleyecek oldu, vazgeçti. Tekrar yeltendi, tekrar vazgeçti ve apar topar kalkıp, yeni tutulmuş balıklarla dolu leğenden tarafa sendeleyerek yöneldi. Koca bir balığı Zeliha'ya doğru sallayarak geri geldi:

-Balık seni yisin, balık seni yisin!

Zeliha önce güler gibi oldu, sonra yüzü kızardı ve sinirle yağa kalkarak, reise yüksek sesle:

-Reis Bey, iyiyle kötüyü ayırt edebildiğinizi sanırdım! Dedi ve derhal orayı terk etti.

Taci'ye çok koyan bu olay, onu, mesleğini bırakmak, ailesini alıp büyük şehirlerden birine yerleşmek, her şeye sıfırdan başlamak gibi düşüncelere sevk ettiyse de, bir süre sonra kendine geldi Taci. Keriman bu süre içinde, onun mutsuz ifadesinden etkilenip, bir dolu mani üretti. Dönemin kadın dergilerindeki: "Gelin-Kaynana: Bir Erkeği Seven İki Kadın" başlıklı konulardan bihaber, kaynanasıyla olan münasebetini de manilere döküyordu: "Kaynanam kazan karı/Arayı bozan karı/Ben oğluynan yatarken/Salonda yatan karı" veya "Kaynanam harhar/Damda başını tarar/Ölmezse dolma sarar/Öldürse neye yarar" Yine aynı dergilerdeki "Gebeler, çiğköfteden uzak durun" diye seslenen yazılardan da habersiz bir gün hamile kaldı. Sabırla küçüğün doğmasını, büyüğün okula başlamasını bekledi...

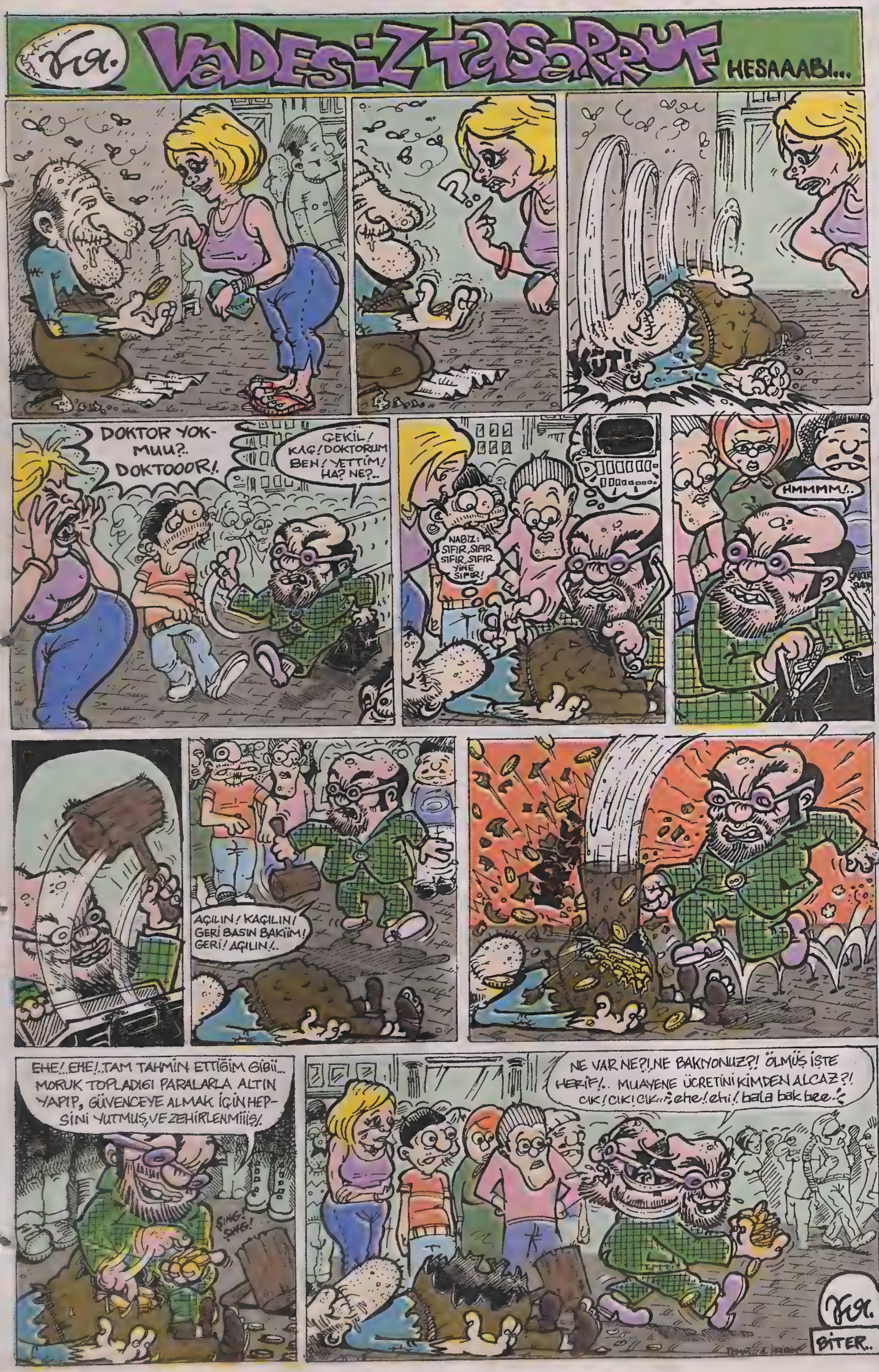

FİKO'NUN SARKACI

Her şey bir şey gibidir!

Bir siyasi görüşe sahip olmak, king oynamak gibidir. Gençler ikisiyle de üniversitenin ilk yıllarında tanışır ve dört elle sarılır. Zamanının büyük kısmını verir. Son sınıfa doğru ilgi azalır. Mezun olup işe güce karışınca da tamamiyle unuturlar.

Koalisyon kurmak, eşli pişti oynamak gibidir. Hep iyi anlaşılacağı ve başarılı olacağı zannedilerek işe girişilir. En ufak başarıda, mükemmel bir uyumdan ve olağan üstü birliktelikten bahsedilir. En ufak başarısızlıkta ise derhal taraflar, karşısındakinin kendini anlamadığından dem vurur, karşılıklı suçlamalar başlar.

Seçime gitmek, kağıt karmak gibidir. Zaten önde olan için, pek istenmeyen bir durum; geride olanlar için ise yeni bir umut ışığıdır. Sonuçta, dağılımın nasıl gerçekleşeceğini kimse bilemez, tahmin edemez. Dengeler tamamiyle değişebilir.

Meclis başkanlığı yapmak, kağıt dağıtmak gibidir. Herkes o kişiden tarafsız olmasını ve hile yapmamasını ister. Ama sonuçta oyunun taraflarından biridir ve en dürüstünü bile şeytan arada bir dürter.

Seçim kampanyaları yapılırken partiye ünlü transfer etmek, okeyde daha millet elini dizerken," göstermelik" göstermek gibidir. Sonucu çok fazla etkilemese de rakiplerin moralini bir hayli bozar.

Gereksiz önermeler vererek Meclis'i oyalamak, okeyde rakibi taşlamak gibidir. Dikkate alınmayacağını bile bile, hep aynı şeyleri ortaya sürüp dururlar. Oyunu kitleyip zaman kazanırlar.

Grup başkan vekilleri,güzel onlu gibidir. Aslında diğerlerinden hiç farkı yoktur ama nedense onlara daha bir hürmet gösterilir, özel değer verilir, diğerlerinden ayrı tutulur.

Seçime gitmeye karar vermek, çifte gitmeye karar vermek gibidir. İlk başta elinizi kuvvetli ve avantajlı görürsünüz. Ama sonradan işlerin o kadar da kolay ve basit olmadığını anlarsınız.

Hükümetin bir bakanını düşürmek, tavlada taş kırmak gibidir. Rakibin bir elamanını mücadeleden uzaklaştırır, rakibi de bir an sersemletirsiniz. Ama bu çok sürmez, rakibin şansına bağlı olarak tekrar mücadeleye döner.

Yolsuzluk dosyaları pis yedili gibidir. Bir tanesi önemli değildir, kolay atlatılır. Ama birkaç tanesi üst üste gelirse altından kalkılması zor sonuçlar doğurabilir.

FİKRET BEKLER

Nifak Tohumu

Levent Uluçer (icq #29073921)

MESUT YILMAZ'IN AVRUPA'YA NASIL ANLATILACAĞI VE BU DURUMUN, MEMLEKET ADINA RAHMİ KOÇ'A NASIL DOKUNDUĞU:

Şahin dedi ki (arkadaşımdır), (benim bu şekilde içimi bi yerlerde boşalttığımı görüp): "Şu Rahmi Koç'u da yazsana olm". Sordum "ne iş"? Rahmi Koç şöyle demiş: "Mesut Yılmaz yargılanırsa, bunu Avrupa'ya anlatamayız". "Hadi len" dedim ben de, "bu kadar da gavvatlık olmaz, sen yanlış okumuşsundur". O da gazetelerin falan yazdığını, hatta tv.'de bile Rahmi'nin bu söylediklerinin yayınlandığını söyledi.

Şimdi gavvatlık olan durum nedir? Aslında hemen kendisini belli ediyor: "Mesut Yılmaz yargılanmasın. Bu Türkiye'nin imajını zedeler. Onlar da bu durumu çok ayıplarlar. Sonra memleket olarak irrezil, kepaze oluruz". Olay kısaca bu. Maddelere geçelim:

1) Kimler yargılanır: Suç işlemiş olanlar ya da sanık konumundakiler. Yani yargılanma aşamasındakiler. Bişi olmadıysa, ya normal bi vatandaş olarak yaşarsın ya da yargılandıktan sonra suçu yaptığın ispat edilirse suçlu olursun ve ceza alırsın.

Şimdiiii, Mesut Yılmaz yargılanmalı mı? Adının bulaşmış olduğu birsürü olay var. Hiçbirinden yargılanmadı. Çünkü milletvekili olduğu için dokunulmazlığı var. Bir milletvekilinin dokunulmazlığı olması doğaldır. Ama iş ayyuka çıkarsa meclis içi komisyonlar kurulur, komisyonlar sonucunda mecliste oylama yapılır. Burası önemli işte! Sonra ne olur: "Aklanır". Ne demek ulan aklanmak. Adam mı kandırıyorlar. Bok aklarırlar. Onlar kendi içinde aklarlar ama bizim için, yani halk için suçludurlar. Biz bunu biliyoruz. Kendilerini kandırıyorlar. Şimdi Mesut Yılmaz aklandı. Peki suçlu mudur? Eh, onurlu bir biçimde davranmadığı için, yani kendisine bulaştırılan(!) bu suçlamalardan kurtulmak için yargı yoluna kendi gitmediği için, suçludur bizim için. Tersini de ispatlayamazlar. Naapalım suçludurlar.

Aslında hata yapıyor Mesut Yılmaz. Baksın görsün ki, Mehmet Ağar denen adam da zamanında suçlanmıştı. Hatta "beni yargılayabilirsiniz" diye kendi kendine oy vermişti. E, biliyor adam haliyle sonunda hiç bişi olmayacağını. Bakın aradan kaç yıl geçti hala ne ses var ne de nefes! Tabii ki Mehmet Ağar suçlu değil(!). Yoksa gider de kendisine yargılanayım diye oy verir miydi? Mesut Yılmaz, bak o yırttı. Sen de Mehmet Ağar gibi yapsana. Korkma bişi olmaz. Mehmet Ağar'ı örnek al! (Neyse her şeyin bir zamanı vardır. Di mi? Onların dönemi ufaktan kapanıyor. Siz hala, Susurluk'ta mercedese çarpan kamyonu, rastlantı sananlardan mısınız?)

Biliyorsunuz değil mi? Japonya'da, suçlanan insanlar (suç işlememiş bile olsa), bu durumu kendilerine yediremedikleri için intihar ediyorlar. Bizde bunu tek örneği vardır. O da Milli Eğitim Eski Bakanı Hikmet Uluğbay'dır. Ve Türkiye siyasi tarihinin belki de en onurlu insanıdır.

Evet kısa ve öz: Demek ki Mesut Yılmaz suçsuzmuş. Meclis öyle buyurdu! Kimler var Meclis'te?: MHP'liler, ANAP'lılar, DSP'liler, DYP'liler ve RP'liler. E, bunların olduğu Meclis'ten nasıl bir sonuç çıkacağını sanıyordunuz? Meclis'te bu partiler olduğu için, verilen karar çok doğru bir karardır. Ben de bu kararı yürekten destekliyorum. Çünkü gerçek yurtseverlerin var olduğunu sandığımız bir meclis olduğunu zannedemeyişimizden ötürü Mesut Yılmaz kararı doğrudur!

2) Peki Rahmi Koç Mesut Yılmaz'ı neden kollar?

Çünkü kankasıdır. Ha ha ha! Komik değil mi? Çok güldünüz! Tabii ki, Koç ve Koçlar ve avenesi Mesut Yılmazlar sayesinde iycene palazlanmışlardır. Tabi ki kötü gününde Koç da Yılmaz'ı koruyacak, kollayacak. Elbette doğru olan yine budur. Ne yani, Rahmi Koç, örneğin Solak dergisini mi kollasaydı. Adı bile bozuk bu derginin be! Solak'mışı Sağak olsa ya!

Karar doğrudur. Ve kollanması gereken Mesut Yılmaz'dır. Tersi olsaydı sistemin adı kapitalizm olmazdı. Biz de bunları emperyalist diye suçlamazdık. Demek ki, her şey doğal dengesinde devam ediyor.

3) Neden Rahmi Koç'un bu söylediklerine karşılık hiç karşı ses çıkmaz?

Tabi çıkmaz. Mazallah biri bi laf edecek olsun gazetedeki yazısında ya da televizyondaki sunumunda, hemmencecik kapı dışarı edilir. Kolay kolay da bir daha iş falan da bulamaz. Çünkü Koç, büyük bir güçtür. Her yere reklam verir. Gazetelere, televizyonlara. Gazeteler de bu reklamlarla yaşar. Çünkü kapitalizmin tek seçeneğidir o; para. Çok paradır. Daha daha çok paradır. O yüzden de Koçlar'dan ne kadar çok reklam alırlarsa o kadar çok paraları olur. Tabi bu yüzden de sizler herhangi muhalif bir ses duyamazsınız, bu ve buna benzer konularda! Yzaanlar varsa da onları haklımız dyuymaz, bir biçimde duyurulmaz. Okuyucu bana "sen nasıl yazıyorsun" diyecek. Eh, kaybedecek bişeyim yok ki!; Onurlu bir yaşamımdan başka. Onu da alamazlar! Peki, benim kaybedeceğim şeylerim olursa yine de yazar mıydım? Benim kaybedecek şeylere hiç gereksinimim olmadı. Ne araba, ne lüks yaşam, ne tarla, ne han: Hiç bişey. Ben ne isteyip ne istemediğimi iyi biliyorum. Kendimi tanıyorum! Herkes kendini tanısa!

Yeri gelmişken değinelim: Geçenlerde Koçlar'ın üniversitesi ilk mezunlarını verdi. Dikkatinizi çekerim. Hemen tüm tv'ler ve gazeteler bunun haberini verdi. Nedenini buldunuz değil mi? Kaz gelecek yerden tavuk esirgenir mi? Ne demişti o törende öğrencilere ve bizlere Rahmi Koç: "Nasıl sıkıntı çektiğimiz bir biz biliriz, bir de Allah". Sıkıntısı da şu: Koç Üniversitesi'nin bulunduğu toprak parçası. Bu toprak hazinenin malı. Ama katakullilerle orayı alıyorlar. Turgut Özal zamanında demişti ya; "anayasa bi kere delinmekle bişi olmaz" diye. Morrisoncu Demirel de destek çıkmıştı sonradan "verdimse ben verdim" diyerek. O hesap devam ediyorlar: Şimdi de Kadir Has kendi üniversitesini kurmak için hazine toprağına göz dikmiş. Eeeee, böyle işte. Ne kadar para o kaddar köfte! Her şey kendi doğasında yol alıyor. Elbette toslayacakları bir duvara denk gelecekler.

Ve bu tür şirketler öylesine büyüyorlar ki, artık kendi üniversitelerini bile kurarak, şirketleri için kendi elemanlarını yetiştirmeye başlıyorlar. Uluslararası komünikasyon şirketi ITT'nin, Şili'de yaptığı gibi bir faşist darbe tezgahına bile girerler mi dersiniz? Hı? 12 Eylül mü dediniz?

4) "Avrupa'ya Mesut Yılmaz'ın yargılanıyor olmasını anlatamayız". Yok ya! Demek anlatamayız. Vah vah vah! Bak bu hiç kimsenin aklına gelmemişti. Gerçekten anlatamayız di mi? Naapcaz şimdi?

Yani buradakiler her türlü moku yesinler ama yedikleri yanlarına kalsın. Vay anasını sayın seyirciler! Buyrun buradan yakın. Peki, 2 Almanya'nın mimarı olarak lanse edilen Almanya Eski Devlet Başkanı Helmuth Kohl şu aralar yargılanmıyor mu? Yargılanıyor. Peki Almanlar bu durumu nasıl açıklayabiliyorlardır acaba diğerlerine? Çok da ipinde midir acaba Almanlar'ın bu durum?

Ayrıca biz her şeyimizi Avrupalılar'a anlatmak zorunda mıyız? Onlara hesap soruyor muyuz? Kendisini "hesap verenler" kulvarında görenlerle memleket nereye kadar bağımsız olabilir sizce!

Bağlandık ya Avrupa'nın kapısına. Açsınlar da içeriye girsek diye bekliyoruz, bekletiliyoruz. Ölene kadar da bekleriz, bekletiliriz! Ne yazdım ben?: "Ölene kadar" diye mi yazdım? Yani insanların ölmesi gibi devletler de ölüyor diyorum. Değil mi? Peki bir ülkenin ölmesi nasıl oluyor? Örneğin parçalanarak da devletler ölür mü? Ölür değil mi? Ölürr ölürrr!

Geçenlerde bir beyanatı olmamış mıydı Rahmi Koç'un: "Hıristiyanlar'ın Papa'sı varsa. Müslümanlar'ın da olmalı. Hilafet gelebilir". Bu hilafet gelirse Türkiye'ye ne olur? Maraş'tan, Sivas'tan beter günler yaşamaz mıyız? Türkiye paramparça olmaz mı? Yitmez miyiz hepimiz? Kazanan kapitalizm ve emperyalizm olmaz mı? Kaybeden (çünkü dünya tarihi boyunca hep aynısı oldu) her zaman halklar olmaz mı? Sen, ben, bizler olmaz mıyız? Bunu neden anlamıyorlar ya da anlamak istemiyorlar dersiniz? Kendileri zaten karşı tarafta oldukları için mi?

PROTOKOL MAYDANOZLARI VE ONU HABER YAPAN aktüel MAYDANOZU

Aktüel dergisi bi haber yapmış. Sosyefede bir çift varmış. Hiçbir daveti kaçırmayan bi çiftmiş. Bunlar her davete, kokteyle koşuştururlarmış. Artık bu çift öylesine biliniyormuş ki, Aktüel de oturmuş, bu çiftler için bi hinlik yapmış. Ne akıl, ne muazzam fikir, o ne muhteşem düşün buluşu yarabbim. Atom bombasının bulunuşu bile az kalır valla!

Efendim şöyle yapmışlar: Olası bir memleket adı bulmuşlar. Tanganika diye. Bunun İstanbul başkonsolosları bi davet veriyorlarmış, krallarının taç giyme törenine ithafen. Bu çifti de davet etmişler. Davetiyede de not düşülmüş. Mümkünse giyimlerinde mavi rengi tercih etmeleri rica edilmiş. Bu çift de mavişlerini giyip gitmiş bu kokteyle.

Tabi böyle bir ülke de yok, böyle bir davet de. Swissotel'e vardıklarında onları fotoğrafçılar bekliyormuş. Onlarda mavili bu çifti çekmişler bol bol. Mavililer olmuş mosmor! Fotoğrafçılar dediği de Aktüel'in foto muhabiri. "ler" ekiyle olayı pekiştiriyorlar. Haber ve olay bu.

1) Nitelik farkına bakın şimdi: Sanırım bir ara, yine Aktüel'de çalışan bir arkadaşım vardı. Sanırım şu an Hürriyet'in internet bölümünde. Kendisinden izin almadığım için adını yazmıyorum. O ara Aktüel'de çalışan arkadaş bir kitap bastırtıyor; olmayan bir yazarın olmayan bir romanını. Bu kitabı da tüm yayın organlarının kitap eleştirmenlerine gönderiyor. Kitap bildiğimiz gibi bir kitap. Yazarın özgeçmişi. Arka sayfada kitaptan alıntı. Normal kalınlığında bir kitap işte. Neyse, arkadaş bekliyor bu kitapla ilgili çıkacak olan yazıları. Ufaktan eleştiri yazıları yayımlanıyor. Ama ortaya şu çıkan şu: Hemen hiç bir kitap eleştirmeni, kitabı okumuyor. Alıntıyı yayımlıyor, yazar hakkında yazıyor falan. Ama bir farkları var. Eleştirmenler kitapları okumuş gibi yazıyorlar. Tabi arkadaş da bikaç haftadan sonra taşı gediğine koyuyor, bunu haber yapıyor.

Hah, nitelik budur işte! Çok güzel bir mizah, akılcılık, eleştirel bakış ve cesaret var bu işte. Yaptın mı böyle yapacaksın. İnsan onurunu kırmayacaksın. Maymun olmayacaksın. İğneyi kendine batırırken çuvaldızı başkasına batıracaksın. Hele eşşeklik hiç yapmayacaksın.

Ne alçakça birşey: Birileri davetleri çok sever ve gider ama bir bakar ki, ertesi gün dünya başlarına yıkılmış. Kendinizi o 2 insanın yerine koyun. Bir anda Türkiye'nin maymunu olmuşsunuz. Ne uğruna; bir Aktüel uğruna.

Çetin Altan memleketini iyi tanıyan bir entelektüeldir. Sanırım onun yazısında okumuştum. Özetle ve anımsayabildiğim kadarıyla: "Türkiye'nin bir burjuva kültürü yoktur. Çünkü burjuvanın altyapısını oluşturan sanayi devrimi, Avrupa'da olduğu gibi var olmamıştır". Yani kısaca bizimkilerin sosyete dediği bu az gelişmiş "burjuva"lar Türkiye'de yoktur. Olması da olanaksızdır. Sadece sonradan görme zenginleri ve dengesizce yaşayan bir kalabalık güruhu vardır.

Anımsarsınız belki, bir ara bunların içinde uzun yıllar yaşamış işadamı vardı. Hepsinden iğrendi ve kazandığı parasıyla dünyalığına çekildi. Ama gider ayak da bunların tüm maymunluklarını kitaba döktü. Hatta bu zenginleri öylesine rahatsız etti ki, kitabını bile toplattılar. Bu da ayrı bir konu ya!

Zengin bizim ülkemizde sonradan görmedir. Para sonradan kazanılmıştır. Kültür altyapısı yoktur. Paranın onlara kazandırdığı büyük(!) saygınlıkla neredeyse krallar gibi yaşarlar. O yüzden bu çiftin böyle davranması çok da ters değil. Çünkü Aktüelciler'in yazdığı, zaten kendi dünyasıdır. O dergi hangi birimize hitap ediyor ki zaten? Ya numaralı cumhuriyetçi olacaksın, ya sağcı olacaksın, ya sola küfür edeceksin. Ya da boşkafa biri olacaksın. Hepsinin toplamı da Aktüel'i oluşturur. Sanki onlara ben şurada 10 tane ülke adı saysam bilebileceklermiş gibi!

Bütün sosyete de bu çifte gülmüş. Peh! Sanki kendileri böyle değilmiş gibi. İddia ediyorum, Aktüelciler dahil sosyetenin tümü, "bigün bizim başımıza da böyle birşey gelebilir aman ha!" diye tırsmamışlarsa namerdim.

Okuyucular! Sanıyor musunuz ki, bunlar, bu gazeteci bozuntuları protokol maymunu değildir. Hem de en alasıdırlar. Bi yerde bi kokteyl, bi tanıtım, bokpüsür olmasın. Hemen önce bunlar gider. Hem de en önde koştururlar. Kim şeyim hıyar dese, bir avuç tuzla koşuşturur bunlar. Eee, kılavuzu karga olanın burnu boktan çıkmazmış. Bunlar da boka öyle bir batmışlardır ki, burunları kokteyl ve gibisi haberlerden başka bir şeyden çıkaramazlar.

Dünyaları neyse onu çiziktiriyorlar. Onu haber yapıyorlar. Onu yazıyorlar. Onu yaşıyorlar. Başka ne beklenir ki?

Aktüel'e not: Kapaktaki kızınız neden memelerini kapamış? Kınıyorum. Her şeyimiz açık olsun; Glasnost yani. Gittikçe muhafazakar oluyorsunuz. Yakışıyor mu hiç, şunun şurasında girmesine bikaç adım kalmış Avrupa kapısındaki siz nadide basınımıza? Olcak iş değil! Bi daha olmasın canlarım.

Aktüel'e 2. not: Madem siz bu tür haberleri çok seviyorsunuz benim de çorbada bir tuzum olsun istedim: Şimdi siz Aktüel dergisini yapıyorsunuz. Ama derginin herşeyi aynı. Fotoğraflar, mizanpaj falan da! Ama yazıları farklı olacak. Örneğin yazıları, Castro'nun Mihri Belli'nin, Mao'nun, Lenin'in, Hikmet Kıvılcımlı'nın, Behice Boran'ın, Allende'nin vb. dinozorların yazılarından seçeceksiniz. Bu yazıları dergide yayımlayacaksınız. Sonra abonelerinize göndereceksiniz. Abonelerle teker teker röportaj yapacaksınız. Bakalım okumuşlar mı? Ehehehe! Ne güzel, ne hoş! Bi taşla bikaç kuş vurmuş oluyorsunuz böylece. Hem de solcu geçinenleri falan da kızdırmış oluyorsunuz. Ohooooo-o! Ne şahane işte.

Amanin, ne kadar da büyük bi buluş şeettim ya!*

MuZip RuHuN GıDasıdıR

tOLGA öZTÜRK

Zırrrn....Zırrrn....

-Alo!..

-İyi akşamlar ben Onur. Tuğba evde mi?

-Yanlış numara.

-Kandıramazsın Cevdet Amca. Sesini tanıdım.

-İyi bok yedin.

-Ehuehuehue!

-Allahım bi de utanmadan gülüyo!

-Niye gülmiyim ki. Ehuehue!

-Sen ne yapışkan herifmişsin yav!

-Yapışkanlıkla ne ilgisi var Cevdet Amca.

-Ulan it! Ben Tuğba'nın anasıyla başbaşa yemeğe çıkmak için kaç ay bekledim biliyo musun?

-Biliyorum. 14 ay...

-Ulan!.. Ulan!.. Bunu nerden biliyosun eşşeğin sıpası?

-Dün aradığımda da aynı geyiği yapmıştın Cevdet Amca. Ehuehuehue!

-Allahım sen büyüksün...

-Hadi Cevdet Amca... İki dakka önce kendisi beni aradı, konuştuk.

-Tamam işte. Telefonu kapattıktan sonra midesini yıkatmaya gitti. Yarın da gelmez.

-Helal be Cevdet Amca. İyi espiriydi valla. Ehuehue.

-Sen hala ordamısın telefon kenesi!

-Bak Cevdet Amca zaman değişti. Artık Taş Devri kapandı. Ehue...

-Sen nesilden ne anlarsın zibidi. Senin neslin benim neslimin maşşaklarından düştü be!

-Hey rahatla biraz Cevdet Amca. Günümüzde kız-erkek ilişkisi normal bir şey.

-Demek öyle?..

-Tabi ya... Modern zamanlarda yaşıyoruz.

-Beni iyi dinle o zaman modern zaman sıpası. Tuğba bugün eve sabah 5'te geldi. Çünkü dün Okan'la partiye gitmişlerdi.

-Ne?! Nasıl?!..

-Dur, daha bitmedi. Öğlen Erol denen züppe geldi ve Tuğba'yı alıp yemeğe götürdü.

-Olamaz! Şu BMW'li Erol mu?

-Ta kendisi...Ehuehue!

-Ama...Ama Tuğba bunu nasıl yapar?

-Erdem'in cep numarasını biliyorsan bizzat Tuğba'ya sorabilirsin.

-Erdem nerden çıktı?

-Erdem, Tuğba senle konuştuktan hemen sonra çıktı ve Tuğba'yı Bebek'e çay içmeye götürdü.

-Ühhüaaa!

-Ehuehuehue!

**Reklamcı olsam,bilardocu olsam... Az satan dergilerde mizahçı olsam... Yine de oynar mısın benimle?*

sana_bishi_olmasin@hotmail.com

TERBİYESİZ İNSAN ÖMÜRDEN BAKAÇHAN

omurdenvian@mailcity.com / icq#56451282

O AYRI...

Yani var ya, ben taktım abiii!.. Bu Rıfkı (ki; derginin "erkek" kedisi olur) ile Simge'ye (O da Rıfkı'nın konuştuğu kız –hani ööle derler ya–)

Manyak bunlar yaaa!.. Nası da özenilesi bi halde paylaşıyolar hayatı. Fenni var ya (Fenni'yi onların çocukları zannetmeyin!.. Teknik Müdür olur kendisi) bilgisayara gark olduğu bi anda –poposu uyuşmuştu galiba– ne biliim ya da bi şey için ayağa kalkmıştı. Tekrar otururken bakmamış tabii sandalyenin altına, Simge oralardaymış meğerse ve sol arka ayak gazi durumları...

Herkes çalışıyor o anda. Amaniiinnnn, bir feryat!.. Ve herkes koptu tabii. "N'oldu yaaa ?!" diye soran yorgun gözler baktı birbirine . Anlaşıldı ki; Simge yara aldı ama yok ortada... Can havliyle yok!..Masalar arası aramalar başladı herkesle birlikte, hatta " işte burda yaaa" diyen arkadaşımıza çok güldük, o Rıfkı'ydı çünkü ve arama kurtarma çalışmalarının öncüsü olarak çalışıyordu. Hatta koklayarak aradığı için bizler de onu takip etmeye başlamışız farkında olmadan. Neyse... birazdan geldi tabii; gururla, fakat hafif topallayarak. Yattı, attı kendini yere acısıyla, kırtasiye dolabının önüne...

Veee biliyor musunuz ki, Rıfkı da önce O'nu vakurla seyretti, sanki biraz övündü hatta veeee sonraa aynı pozisyonda tam karşısına, gözlerinin hizasına denk getirerek attı kendini yere...

Yani dedi ki ona:

—Sen var ya sen, önemlisin benim için. Ve sen acı çekiyosan, ve bööle yatıyosan, ben de yatarım, aabiii!..

Var mı yaa bööle bişey?.. Vaar... Var daaa... O ayrıı!..

Ayy bi dakka yaa, ben gevezeyim ya, bi de devamını merak edersiniz diye de sizi düşünüyorum tabii :) anlatmazsam ölürüm. Sonra Rıfkı gitti, Simge'nin yanına. Sevdi O'nu ve Simge unuttu acısını.

Bi zıpladı hayata (ay pardon halıya)...

İşte böölee!..

Ya tamam yaa! Köşemin st/cm'ini biliyom. Yani ben biliyom, sen reklâmverenlere sorsana Erdal Abii yaa!.. Hayret bi şey! Tamam. Beni susturabilirsin, maaş alıyoz burdan! Sustum zaten. Geleceğimi, kiramı falan tehlikeye atamam yani (keh!.. keh!..)

Eee o kadar akıllıyız yani, (di'mi?)...

Neyse... O da ayrıı!..

Sevinç Hikmet

Tunç Küçükaslan

CİMİLOP

Murat Demir

Gönül Dağı

Umut Sarıkaya

BİRAZ DA DÜŞÜNELİM...

●Oğlum olursa ismini "tez", kızım olursa "antitez", ibne olursa "sentez" koyucam... Diyalektik çarpsın ki söz!

●Otuzbir de sevişmenin Alman usülü oluyor herhalde...

kelepir yaşamlar

mavi kuş (mahir mircan k.)

bekle!

düzelecek her şey!

umudunu yitirme. sevi ver, biraz biraz daha. inan ki, zaman bize gene umursamadan söyleyecek türküsünü. yok saymayalım, gelecek güzel günleri. günler, günleri kovalayıp, elbet varacak bir güzelliğe.

tüm yaşanan acılar, sevecek kendini her daim. sevmeyi bilirsek eğer, en başta kendimizi.

kendi gerçekleriyle barışık olmayan bir toplumda zor biliyorum.

biliyorum yok insafı zamanın. ama öğretti bana atalarım "kendine dönmeyen, çılgına döner"[1] bir taç gibi taşımaktayım şimdi bu sözü. en değerli mücevherim bu işte benim.

sızlanmaya veya sızmaya gerek yok. sız-ma kendinden başka hiçbir gerçeğe. kendinle ol sık sık. boş vakitte öğrenilmez bilgi. en değerli hazine kendine giden yolda değil mi?

mavi adam geçenlerde, uzak diyarda uzak bir düş anlattı. uzak bir diyarın birinde, kırmızı kadın ne zaman türküsünü söylese, duyabildiğini yüreğinde. geç kalmış bir sevdanın, hızla nasıl koştuğunu kendi benliğinde. kendinde mi kayıp? kendini aramakta sevdalarda dedim içimden. kendi yemyeşil gözlerinden baksa içeri görecek kaybettiği ve yitirdiği kendini. ayn[2] aynası insanın. nedendir bilinmez, aynalar bakarda insan, aynından içeri bakınca görmez kendini. yada bakmayı geçirmez aklından. oysa yalnız bir istanbul sabahında, söylemek isterdim ona, aynındaki yemyeşil ormanın güzelliğini. ne yazık, güzel söylemek gittikçe zorlaşıyor grileşen dünyada. güzel, sanki bir ayıp duygularda. yandıkça sevi ateşi korkmakta insanoğlu, azrailden korktuğu gibi. gri dünya !

hayat tıpkı o liseli genç gibi her şeyi renklere bölmemiş miydi. ondan öğrendim renklerle tanımlamayı. kars kirli sarı, ankara gri oldu benim için. bir tek bizans oruspusu konsimatris bu kente, istanbul'a renk bulamadım.

rengi karışık. tüm renkleri barındırmakta kendinde. net bir şey söylemek olası değil. kocaman bir dev işte. bir şırfıntı. fazla meşrep.

neyse.

dönüverdikçe insan kendine, daha iyi anlıyor, olanları olmayanları. tahlil edebildikçe yaşananları, yaşam tüm varlığıyla anlamını buluyor.

oysa, yoruyoruz kendimizi, düşlerimizden önce. yok kendimize insafımız! azıcık insafımız olsa kendimize ne olur?

çoook iyi olur!!

çok.

sevişelim kendi benlerimizle. yeni benlere amade oluversin hayatımız. yeni benlere dokuz ay on günlük hamile. ne güzel. yorulsada hayatımız, ugrasada tecavüze duygularımız ne çıkar. aslında duyguya kimse tecavüz edemez biz izin vermedikçe. yeter ki kendi benlerimizin katili olmayalım. ya da "solmasın sol memenin altındaki cevher." (nâzım hikmet ran)

deyiverip bitirmeye çalışırken sözlerimi, aklıma takıldı kaldı mavi adam. eksik yarım kaldı gibi geldi bana. tutuverip acılarından ve yokluklarından gezdirmek istedim sahil boyu. olmadı işte. deyivermek istedim, size küçük bir hatıra hediye edebilir miyim en olunmaz hayatlardan. ya da i. irem'in "sen hiç, sensiz kalmadın ki" dizesini ters düz edip, kalıvermişsin sensiz. "mevsimsiz açan çicekler gibi yarım kaldın inan ki". korkmak kendi hislerinden, acıtır hayatını. gün gelir karaya vurmuş bir balık gibi çaresiz kalıversin gri düşlerde. demeli miydim. bilmiyorum. ah be zaman, ah be aynından içeri bakmayanlar çok yoruyorsunuz beni. yorgun

d
ü
ş
t
ü
m.

düşü verdim.

gün: beyhude -ay: mai[3]- yıl: griye akmakta

[1]kendine dönmeyen çılgına döner. tao
[2]ayn:göz (eski türkçe)
[3]mai : mavi

ÇÖPLÜK HİKÂYELERİ

RUHUM ÜŞÜR

Bülent Karaköse

KOALA ÇOCUK

Kaan Güvercin

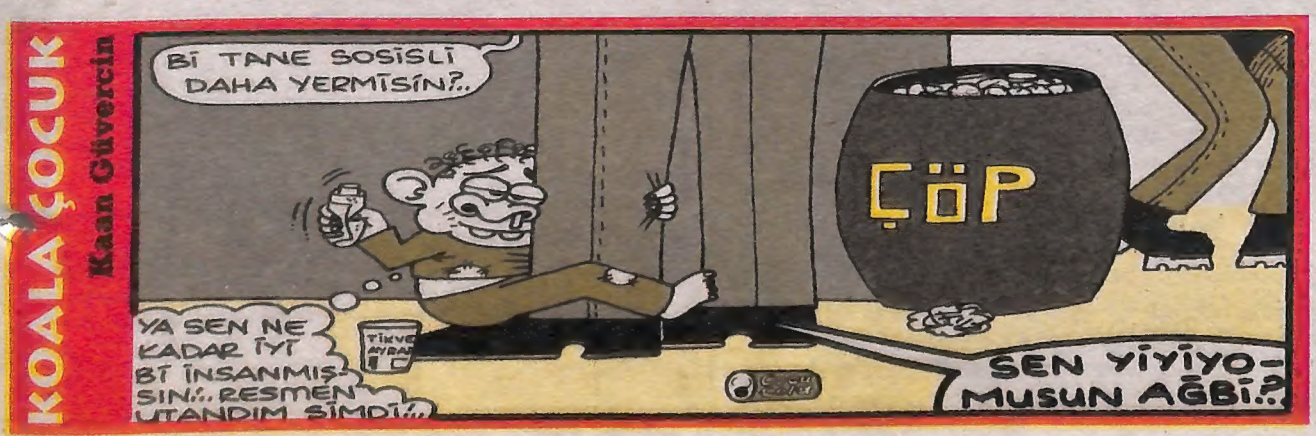

ben VE ben

Akvaryumumdaki balıkları izliyorum sensiz bugünümde...

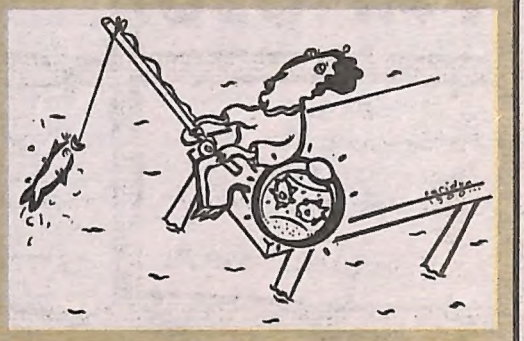

Beni terk ettiğin gün aldım onları... Seni unutturwhile diye bana... Ama kahretsin!.. Sana benziyor bu kahrolası lepistesler... Seni hatırlatıyorlar bana iyice, unutmak isterken seni ölesiye... Unutamıyorum seni bir türlü... Aklımdan çıkmıyor hiç, beni terk edişin... Giderek büyüyor sana olan nefretim... Ve işte yiyorum sonunda nefretimden "sen"i... Tadın çok iğrenç ama... "Keşke" diyorum... "Keşke hamsiye benzeyen bir sevgiliye âşık olsaydım"...

Çok genç bir basketbolcuydu... Tek dileği bir gün A takımında oynamaktı...

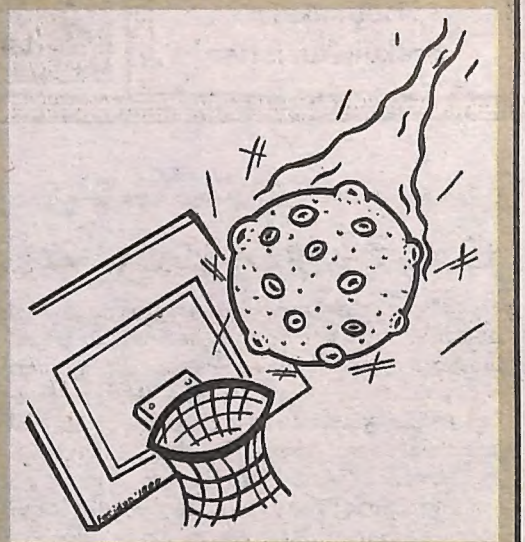

Ve sevgilisiyle birlikte oturup gökyüzünü izlerdi her gece... Ve bir yıldız kayardı bazı geceler karanlık gökyüzünde ve sevgilisi "haydi bir dilek tut" derdi ona... Hep aynı dileği dilerdi genç basketbolcu çocuk... "Bir şans, sadece bir şans"... Çok çalıştı ve biraz da kayan yıldızların yardımıyla "bir şans" elde etti sonunda... Çok iyi oynamıştı... Tek başına kazandırmıştı adeta, maçı takımına... Devamlı ilk beşte oynuyordu artık... Her hafta maçı vardı. Tüm hayatı kamplarda geçiyordu ve artık sevgilisiyle birlikte gökyüzünü izleyecek vakti yoktu... Ve bir gece yalnız başına gökyüzünü izlerken sevgilisi, bir yıldız kaydı karanlık gökyüzünde... Ve bir dilek diledi yalnız sevgili... "N'olur, çok kötü oynasın artık... Yeniden bana dönsün"... Ve gerçekleşmişti işte yalnız sevgilinin dileği... Çok kötü oynamaya başlamıştı genç basketbolcu çocuk... Önce yedeğe düştü, sonra da takımdan tamamen kesildi... Ve şimdi sevgilisinin sıcak kucağında ağlarken gelecekle ilgili düşler kuruyor sessizce... Ve üzülüyor sevgilisi onun bu yıkık haline... Suçluluk duyuyor içinde bazen... Kızıyor kendine... Ama onun yanında olması dindiriyor bir anda kendine olan öfkesini...

Feridun Demir
teberist@hotmail.com

SOLAK PANOSU

GİTTİKÇE ONA BENZEYECEĞİZ...

Tv'leri biliyorsunuz, sürekli saldırıyorlar, çocukları, insanları, herkesi aşağılıyorlar. TELEVİZYONUNUZU KAPATIN! Gelin böyle bir kampanya başlatalım... Sloganımız, "Televizyonu kapatın, hayata katılın!"

Taylan Özgür / Batıkent-Ankara

SATILIK...
Brian Moore... Özel yapım, (aynı zamanda akustik gitar sesi de verebilen) elektro gitar...
T. Erdinç (0212.256 29 21)

Geçen hafta Şişli bayilerine Solak ancak pazar günü gelebildi. Haberiniz olsun..
Hasan Erin / İstanbul

JAZZ TIMES, FUTURE MUSIC, GUITAR PLAYER, GUITARIST, MUSIC MAGAZIN, KEYBOARD, FOCUS dergileri...
Aptülika (0212.292 05 26)

Selam, nasılsınız... Ben de idare ediyorum... Bir taş kafa olarak nükleer santrallara kafa atarak görevimi yerine getireyim dedim... Kafa atıyoruz hiç acımıyor... Hoşçakalın
drskull@usa.net

Resim ve Ebru kursları...
0216.349 46 62
Atölye CHATNO-IR

KOLEKSİYONCULAR...
Elimde tam takım Roll ve Aksak Kurbağa dergileri var...
İlgilenenlere!..
Çağlar Özbek
(0532.513 6138)

PANO MESAJLARINIZ için
Tel&Faks:
0212.292 05 26
e-mail:
solak_hmd@hotmail.com

Türkiye'nin her yerinden bayi denetimi yapabilecek genç arkadaşlar arıyoruz...
Solak
(0212.292 05 26)

BU KÖŞEDE YAYINLANAN KARİKATÜRLERE ŞİMDİLİK 3 MİLYON TL VERİYORUZ!..

EMRAH KOÇAK / İSTANBUL: Eh, uzun bir zamandan sonra bize ait bir dünya... İtfaiyecinin merdiveni biraz daha uzun olabilirdi... Konuşma balonlarındaki sıra biraz yanlış olmuş. Önce kadının konuşmasını görmeliydik.

TAHSİN KAYA / MERSİN: Alışılmış uzaylı esprilerinden biri daha... Tabii bu tip espriler mizah dergilerimizde "absürd mizah" adına prim yapınca, gençler de hemen öykünüyor. Bu tip esprilerin daha önce çıkmış olma ihtimali her zaman yüksek...

MEHMET GÜRSOY - BULUT AKSOY / İSTANBUL: İki arkadaş birlikte espri ve çizmeyi paylaşarak ortak çalışma yapıyorsunuz, elinizdeki bu şansı daha iyi kullanın! Solak dergisi çıkarken Grup Perişan için espri bulacak bir partner aradım, ama bulamadım. Fırsatı iyi değerlendirin

A P T Ü L İ K A

OKUYUCU MEKTUPLARI...

... Böyle devam hocam, böyle güzel. Tesadüfen almaya başladığım derginizde beğenmediğim veya olmasını istemediğim hiçbir şey yok. Hani Mortal Combat'ta veya Street Fighter'da rakibini hiç tekme yemeden haklarsın ekranda yazar ya: PERFECT. İşte öyle.

(Levent'e) Aziz Nesin'in bir kitabını alın okuyun demişsin ya, ben de pederin kütüphanede yıllardır duran ancak okuma şansı bulamadığım Gol Kralı'nı okudum. Bu kitaptan mı başlanır Aziz Nesin bilmem ama, bir yerden başlamalı. Hocam, Aziz Nesin'ler sürecek, söz. Sizi ısrarla sevdirmeye tanıtmaya çalışıyorum, bu çabalarım da sonuç veriyor. Ha bu arada ben kim miyim? 29 yaşında, Maliye'de Denetim Memuruyum. Stephen King, Koontz, C. Bukowski hastasıyım. Geçen enterasan birşey oldu. Bukowski'nin son kitabını okuyordum, bir arkadaşım "O ne ya? ilk defa Bukowski okuyan bir devlet memuru görüyorum" dedi. Bu ne ki şimdi? Ben bilemedim siz yorumlayın.

Murat Tezler / Ankara

(...) ve lütfen sayfalarınıza futbolu sokmayın. Ben Fatih Terim gibi (Mehmet Ağar'ın arkadaşı) bir adamın solcular tarafından alkışlanmasına dayanamıyorum. Ölen devrimciler bunun için mi öldüler. Yazık! Yanlışlıkla Galatasaray, Milli Takım kazanır da, siz de bu faşizan şenliğe kapak yaparak katılırsınız (Leman gibi) bir okurunuzu kaybedersiniz. Trendlere uymayın, Modaya zıçiim!

... fazla uzatmayayım. Öylesine otururken, iki karikatür çiziktirdim. Önceden bi arkadaşa yaptığım (ki adı Safinaz'dır, siz tanımazsınız) Beyin Sarsıntısı'nı da. Aman, ne bozuk cümle oldu! Yeni çizdiğim iki karikatürümü ve madification'zine için (Safinaz'ın fanzini) çizdiğim "beyin sarsıntısını gönderiyorum. Okuyun, gülün, eğlenin isterseniz yayınlayın. Diyeceğim budur! (...) Bir buçuk yıldır Leman almıyorum. Çünkü onlar menejaryel radikaller! Tatlısu sosyalistleri! Sizlerinde zaman içerisinde onlara benzememeniz dileğiyle. Sevdim Solağı. Solakımdır ben de! Dostçakalın!

Taylan Özgür / Ankara

(...) bu dergiyi okumaya 16. sayıdan başladım ve hastası oldum. Tabi dergiyi bu kadar kısa sürede sevmem iyi karikatüristleri bünyesinde bulundurması ve ayrıca bu çizerlerin kahkaha bombardımanı yaratan esprilerini komik çizgilerle en iyi şekilde kullanmalarıdır. Eeee, böyle özellikleri bulunan kaliteli bir dergiyi de güzel bir logo bulmak lazım. Benim bulduğum budur. Aklımda birkaç tane daha tasarı vardı ama en içime sinen bu oldu. Umarım beğenmişsinizdir. Logoyu da hallettik. Gelelim benim çizdiğim karikatürlere. Değerlendirmeniz için bikaç tane gönderdim. Hoşunuza gittiyse derginizde zevkle çizebilirim. Hakkımdaki değerlendirmelerinizi merakla bekliyorum (...)

Kaan Küçükşahin / İstanbul

Solak ve Soytarı emekçilerine,

Selamlar, Solak ve Soytarı'nın afişini basturmışsınız. Gönderirseniz sevinirim.

İsmet Çakır / Muğla

B U L M A C A

Levent Uluçer (icq # 29073921)

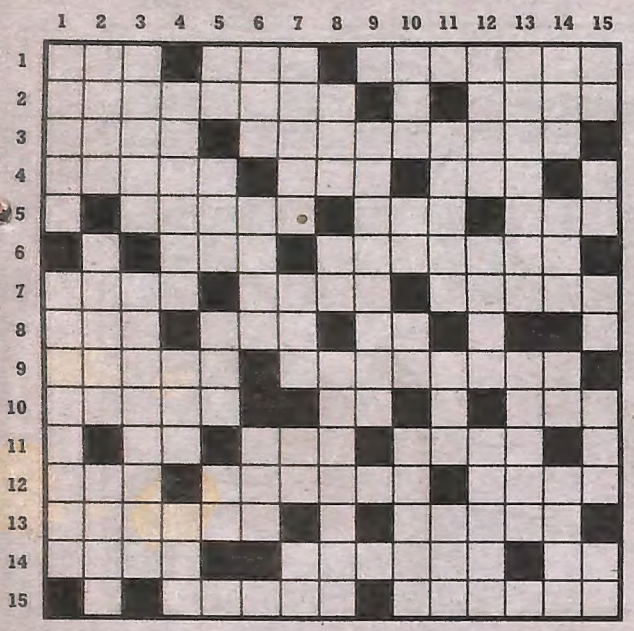

SOLDAN SAĞA

1) Sevmediğim mevsimdir. Parası olan tatile gider. Bi terlersin sonra serinlemek için her şeyi yaparsın, ama sonunda kesin hasta olursun. İnsan kalabalığı nedense hiç azalmaz. Bu da toplu taşıma araçlarında, eskisine oranla sizi daha da sıkıntıya sokar; ter kokarlar falan filan. Benim bu mevsimi sevmemem için daha çok nedenim var ancak bulmacada olmaz. Bilahare değinirim. Ayrıca dergide biraz önce benim destekçilerim de çıktı. Aptül de sevmiyormuş. Eferim ona, doğru söze ne denir. Valla 5 dakka bunun muhabbeti oldu... Ateist olmayanların tanrıdan bişeyler istemelerine verilen ad... Karşınızdaki sizi ciddiye almaz. Yani sizi hiç takmaz. Bunun argoda bir adı vardır. Bunu erkek cinsel organının adını kullanarak yaparız, tabi bu ayıptır. Bu sözcük duruma göre değişir. İşte bu değişen sözcüğü soruyoruz. Ha, unutmadan bu sözcük mastar haldedir ona göre. Şimdi siz "mastar da ne"ymiş dersiniz. Yok yok, bilirim ben sizi dersiniz siz! 2) Turistlerin gezdiği Sultanahmet'teki camilerden biri. Turistler neyini gezerler bu eski yapıların hiç anlamam. Neyse cahil cahil konuşmayayım ben de şimdi!.. Anadolu'da da yaşayan bir halk. Bazıları, Kürt olduğunu kabul etmezmiş. Biz ayrı bir ırkız, ayrı bir dilimiz var derlermiş. Ben hiç bilmem nedir ne değildir. Ama Kürtler'den biri Sorani diğeri de Kurmanci'dir. Üçüncüsü nedir? 3) Bebeklere verilen yemeğin adıdır... ".... .... olmamak" (Shakespeare'in, her dem söylenen tümcesi). 4) Etrafınızda çoktur. Çok şey bildiğini zanneder. Bazı şeyleri bilir ama o da yetersizdir. Her bi yerde olmayan bilgisini göstermeye bayılır... İsviçre'nin (harflerinden ötürü bulmacaların en büyük yardımcısı olan) bir ırmağı... Yaşlanınca yazılır. Gençlerin birikmiş çok deneyimi ve yazacakları yoktur. Bu işi en iyi yaşlılar yapar. 5) Avcunuzu parmaklarınızdan ayırarak açın. Sonra baş parmağınızı burnunuzun üstüne getirin. Baş parmak sabit kalmak üzere diğer parmaklarınızı sallayın. Bu hareketin adı nedir?.. Hamsileri vardır. Temel adında fıkra kahramanları vardır. Adlarına bisürü fıkra uydurulmuş hal ve durumları vardır. Kendilerine özgü dilleri ve hatta abeceleri bile vardır... Birisini ısırırsınız. Isırılan yer ilk önce kırmızı olur. Sonra da başka vbir renk alır. Bikaç gün o renk ve iz orada kalır. İşte o rengi soruyorum. 6) Şerif Gören'in bir filmi... İrin. 7) Cumhur Orancı diye bi arkadaş var. Hatta onun yazmış olduğu kitabı da vardır. Telos'tan çıkmıştı. Kendisi denizciydi ama denizciliği bıraktı. Şimdi çevirmenlik yapıyor. Bi ara da yayıncılık yaptı. Yayınevi kurdu. Bi kitap bastı. Müstehcen bulundu ve toplatıldı. Sonra da yayınevi battı. Evet bu hangi yayıneviydi (kazık bi soru gibi gelebilir ama merak etmeyin yukardan aşağılarla kolay çözersiniz valla)... Meyve almışsınızdır. Alttakiler, üstekilerin baskısıyla yamuk yumuk olur. Annemiz de bize derki; "çocuğum ilk önce .... olanlarını ye". Evet böylece yamuk yumuk olanlarını yersiniz. Alttakiler nasıldır?.. Sporcuların kırdığı. 8) Çizgi romanlarda çok yazardı. Galiba artık yazmıyor. İyi, güzel, hoş anlamında eski sözcüktür... Boşlukta bağırırsınız. Bağırdığınız sözcükler teper geri gelir. Nedir bu geri tepme... Jüpiter'in bir uydusu. 9) Daha çok iki ağaç arasına gerilir. Üzerine sere serpe yatarsınız. Daha çok yazıları kullanılır. Uzandığınızda kafa ve ayaklar yukarda kalır. Bel bölümü aşağıda kalır (yapısı öledir yani). Erkekseniz çok uzun süre yatmamanız tavsiye edilir. Çünkü kan, bel bölümüne toplanır. İstemeseniz de ereksiyon halindeki bi çükle dolaşırsınız. E, bu da ayıp olur yani... Bi çizgi roman kahramanı. Sihirbazdır. İri yapılı zenci arkadaşı Abdullah ile çok işler yaparlar. Ben en çok Xanadu'yu merak etmişimdir. 10) Yerine kullanma... İlk nota... Cet. 11) "Kalsiyum"... Afiş... Teldendir. Aradığınızda bulunmaz da başka zamanlar dolu olur. Gıcık olursunuz. Bikaç tane kağıdı bir arada tutmaya yarar. 12) Dolaylı olarak anlatma... Belirti, iz... Bal teknesi (Valla bak, ben de ne olduğunu bilmem, ne demek bal teknesi? Ama bulmacalarda soruyoruz işte). 13) Hala var mı bilmiyorum. Eskiden bu sigara gibi, Birinci, İkinci (??? Var mıydı?), Gelincik, Bafra gibi olanları da vardı. Karton kutu içinde satılırdı. Ve hepsi de filtresizdi. Aslında ben sigara içen biri olsam sadece bu markalardan içerdim. Ne içeceğim Marlbro, Parliament falan. İçtin mi has sigara içecen gardaş!.. Sızıların temel ağırlık birimi. 14) Merhale, aşama... Gemi odası... Bir bağlaç. 15) Birisini mi gammazlayacaksınız. İşte bu eylemin adıdır... Hesap tutan kişiymiş. Türkçe sözcük. Ben de bilmiyordum. Öğrendim.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Biri size terso yapar. Delikanlılık yapmaz yani. Nedir bu diğer argo sözcük?.. İç hastalıkların eski adıdır. Hala kullanılır. 2) Bir uvzumuz (nasıl soru ama?)... Şu an elinizde tuttuğunuz! Kalem değil, öbürü. Okuyon ya! Ha, o işte!.. Mal. Ticaret eşyası. 3) Fetullah ya da Feto ya da her neyse. Bu adamın gizli sahibi olduğu gazete... Su doludur. Para ile satılır. Siz suyuna para ödediğinizi sanırsınız ancak, hiç kullanmadığınız halde. Suyun içinde bulunduğu o büyük kaba da para verirsiniz. Bu aslında her şey için geçerlidir! 4) Kemal Sunal'ın bir tiplemesi. Gitti dağ gibi adam yahu!.. Gözleri görmeyen. Nedense kör demek kötü oluyor. Hep bu eski sözcüğü kullanıyorlar... "Uluslararası Basın Enstitüsü"nün kısa yazılışı. Ama İngilizce kısa yazılışı. 5) Bir nota (ulan ben bunu biraz önce sormuştum, bi daha soruyorum iyi mi! Olur artık sıcaklarda o kadar)... Valide... Baş çoban... "Aktinyum". 6) Geçenlerde İstanbul'da kongresi de yapıldı. Dünya dışı varlıklarla ilgili kongreydi. E, siz de biliyorsunuzdur artıkın bunun ne olduğunu... Tren katarına bakan hayvan... İngilizler'in siyah olan birası. 7) Başıboş, serseri gibi bi anlamı vardır... Çok içki içmiş olan. Bizim burada çocuklar da çok içiyolar. Onları henüz o halde görmedim. Görürüm bigün!.. Eski bir tahıl ölçü birimiymiş. Artık kullanılmıyor, ama napalım 2 harfli olduğu için bulmacalarda çok sorarız... "Kiloamper". 8) Fakat, lakin... Şu an sözlük uzakta, yakında olsa ve de yazsam da nasıl olsa bilemeyeceksiniz, siz en iyisi buraya "ci" yazıverin... TKP'nin yayın organıydı sanırım. 1990'lar dolaylarında yayımlanırdı. Sanırım aylık olarak çıkıyordu. "Haydar Kutlu" ve "Nebi Bilmemkim" Türkiye'ye dönmeden önce yayınını durdurdu. Artık ne TKP kaldı ne de esamesi. Yazık ettiler TKP'ye. İçini boşalttılar. Sonra da çöpe attılar. Yazıklar olsun be! 9) Almanya ve İtalya'da hayasız ve korkak bir güldürü kahramanıdır. Üçgen biçiminde çok renkli küçük kumaş parçalarından oluşan bir giyisisi, siyah bir maskesi. Bir de değneği vardır. Commedia dell'arte kahramanıdır (İyi soruydu di mi? Eee, arada bi yapmak lazım böle güzellikler). 10) İskambilde maçaya verilen ad... Namus... Ateş... Aylık bir gezi dergisi. Gezi olayına hastayımdır. İlk bu dergi çıkmıştı. Hemen koşarak almıştım. Ama sonuç düş kırıklığı olmuştu. Sonra arada bi aldım, belki içerik değişmiştir diye. Ama heyhat! Hala içeriği boş mu bilemem! 11) Yazı yazan kişi. (Ben de öle mi oluyorum acaba, şimdi?)... Geri çevirme... "İrlanda Cumhuriyet Ordusu". 12) Müslümanlar o sesi duyunca namaza giderler (gitmiyorlar mı? O halde kaza falan yapıyolardır. Onu da mı yapmıyolar? O halde, olmaz yahu! Yapıyorlardır bişiler. Ya ne biliyim ben!)... Tanrı Zeus'un karısının adı. Çok şirrret ya da kıskanç bişi galba. Ben hep öle okudum. İyi valla erkek çapkınlık yapsın. Hatun kişi yapmasın. Sonra kadın bu duruma sessiz kalmayınca, adı şirret kadın olsun. Vaz geçtim değiştiriyorum ben onun sıfatını; Zeus'un zeki, kişilikli, onurlu, hiç de salak olmayan karısının adı... Asya'da dağlar. Gün ola ben de gitsem o dağlara gezsem. Ama bunların hiçbirini yapamadan geberip gitcez bu memlekette. Yazıklar olsun be! Neye küfür edeceğimi de bilemiyorum artık. 13) Al işte bi tane daha: Gericilerle faşistler'in birleşerek, Sivas'ta insanları yaktığı otelin adı. İşte Türkiye! Var mı? Yooook. Türkiye işte... En çok sevdiğim peynir türüdür. En iyisi de nerededir ben size diyim: Mısır Çarşısı'nın hemen arkasında bi yerdedir. Adı "Temiz Peynir"dir. Bi peynir, bi de zeytin satar. Süperdir. Yolunuz oraya düşerse, paranız da varsa almamazlık etmeyin derim. 14) Cefa... "Kendi kendine" anlamındadır. Önektir. Yunanca'dır. Ama biz de kullanırız... Pahalı bi yiyecek türü... Aziz Nesin % 60'ımızın aptal olduğunu, dolayısıyla ... seviyemizin düşük olduğunu söylemişti. Ne diyim haklı galba. 15) Buraya "ka" yazın. Şimdi bi tanım yaparım uzun uzun anlamazsınız, boşverin. Di mi ama!.. 15 Temmuz'dan itibaren asker olarak yapacağım rütbe. (eheh, ben de kendimi böle tanıtıyorum işte!)... Do'dan sonra gelen nota (ne soru sordum be!)... Fasıla... Mağara.

ÖZÜR'ün yanlızlığı. NOT'un düşkırıklığını gideremez! Artık onlar ayrı dünyaların dipnotlarıdır:

Gördüğünüz gibi yanruş yunnuş yok artık. Hatasız kul olmaz. Ve hatalı bulmaca da olmaz. Bunun ispatı da işte bu bulmacadır. Neyse kendime övgüyü ve sululuğu bi tarafa bırakalım, bakalım kimler alacak (ne zaman alacaksa artık) Soytarı ciltlerini: Murat Tezler/Ankara. Murat, ilk mektubunu da aldık, sonuncusunu da. İlki okuyucu mektupları köşesinde, ikincisi de burada: Fenni'ye notunu okudum. Sen bir de bu notu Erdal'a yaz! Neyse yazma ben ona da okurum. O ilgilenir senin afiş talebinle. Bu arada, unutmadan kim isterse afiş gönderebiliriz. Murat, oh valla tatildeymişsin ha! O Kemer'lerde zamanında az mı iş aradım. Tabii bulamadım. Sonra turizmi bıraktım. İyi bok ettim. Diğer kazananlar, Burak Silistreli/Ankara. Ertan İğnak/İstanbul. Ertan, cidden sen bu Soytarı cildine ulaşmak ister misin? Bu alahın sıcağında bi Tünel'e falan uğrasana. Varsa çay may da içersin hem. Fena mı olur, bi taşla bikaç kuş vurmuş olursun böylece! Heytt be!

2000 / 17 NO'LU DERGİDE YAYINLANAN BULMACANIN YANITI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	F	U	T	B	O	L	■	A	S	K	E	R	■	B	■
2	A	L	E	N	G	İ	R	L	İ	■	L	A	K	A	P
3	Ş	U	T	■	■	■	İ	M	■	H	İ	M	A	Y	E
4	İ	Ç	İ	M	S	U	■	A	P	I	Ş	■	Ç	İ	M
5	Z	■	K	E	S	T	A	N	E	■	İ	M	A	■	■
6	M	A	Ç	■	■	A	■	Y	N	■	■	E	M	A	R
7	■	N	İ	■	A	R	K	A	Ç	I	K	M	A	K	■
8	A	D	■	İ	L	İ	K	■	E	R	■	O	K	U	L
9	H	A	Y	R	A	T	■	S	■	M	A	L	■	T	O
10	A	V	A	L	■	■	S	A	L	A	M	İ	■	■	K
11	L	A	T	A	■	K	A	B	U	K	İ	■	A	H	U
12	İ	L	■	N	T	■	T	U	S	■	R	A	K	A	M
13	■	L	İ	D	E	R	■	H	A	M	A	R	A	L	■
14	H	I	Y	A	R	■	M	A	K	A	L	■	L	A	F
15	Ö	■	İ	■	E	T	A	■	A	T	■	K	A	Y	A

Aşağıdaki bulmacayı doğru olarak çözüp 18 Temmuz tarihine kadar posta veya faksla bize ulaştıran 15 okuyucumuza "Soytarı" dergisinin ciltlerini gönderiyoruz.

SOYTARI
1 YAŞINDA...
TEMMUZ SAYISI
BAYİLERDE...

TEMMUZ SAYISI BAYİLERDE

Gençlik içinde
Clinton Atatürkçülüğü tutmaz

- ✔ Belgelerle Kemalist-Sosyalist ittifakı
- ✔ Gökalp Eren: Üniversite gençliğinin temel görevi öğrenci örgütünü oluşturmak
- ✔ Hacettepe Üniversitesi'nde misyonerlik faaliyeti
- ✔ Anarşizm: Dinamitle gelen özgürlük
- ✔ Umut tacirliği: Fal ve büyü
- ✔ "Oh" diyor, "koy" diyor Sezen Aksu yola devam ediyor

EVRENSEL
Komur
atsız köyün işsiz nalbantı

Her Cumartesi
Evrensel gazetesi ile birlikte...

Sokak

8 Temmuz 2000 Cumartesi Sayı 2000 / 19 (22)

Siyah Ajans adına İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazışleri Müdürü Ömürden Bakaçhan **YAYIN KURULU** Aptülkadir Elçioğlu / Erdal Belenlioğlu / Musa Gümüş **SOLAKLAR** Altay Martı / Ümit Atalay / Ömürden Bakaçhan / Tolga Erdinç / Ufuk Uyanık / Birol Bayram / Revhat Arslan / Cem Gürel / Funda Özdemiroğlu / Arman Akın / Tolga Öztürk / Bülent Karaköse / Umut Sarıkaya / Emre Bayram / Mertun / Didem Piyan / Yavuz Utkun / Fatih Aksular / Murat Demir / Levent Uluçer / Tuncay Batıbeki / Bülent Aracıoğlu / Kaan Güvercin / Yahya Şafak / Sezai Oruç / Öğünç Ersöz /Mahir Mircan K. / Sevinç Hikmet / Feridun Demir **Bilgisayar Tasarım** Fenni Özalp **Kaligrafi** Özlem Cankaya **Satış ve İşletme** Kemal Can Kerse **Dağıtım Sorumlusu** Cevdet Kılıç **Baskı** Ilıcak Matbaacılık **Film Çıkış** Çağdaş Film **Dağıtım** BİRYAY

Adres Tarlabaşı Bulvarı, Şimal Sokak, 6 / 1 Şişhane 80050 Beyoğlu İstanbul **Tel-Faks** (0212) 292 05 26 **E.Posta** solak_hmd@hotmail.com

zihinden problem çözümleri

Oğung Ersöz

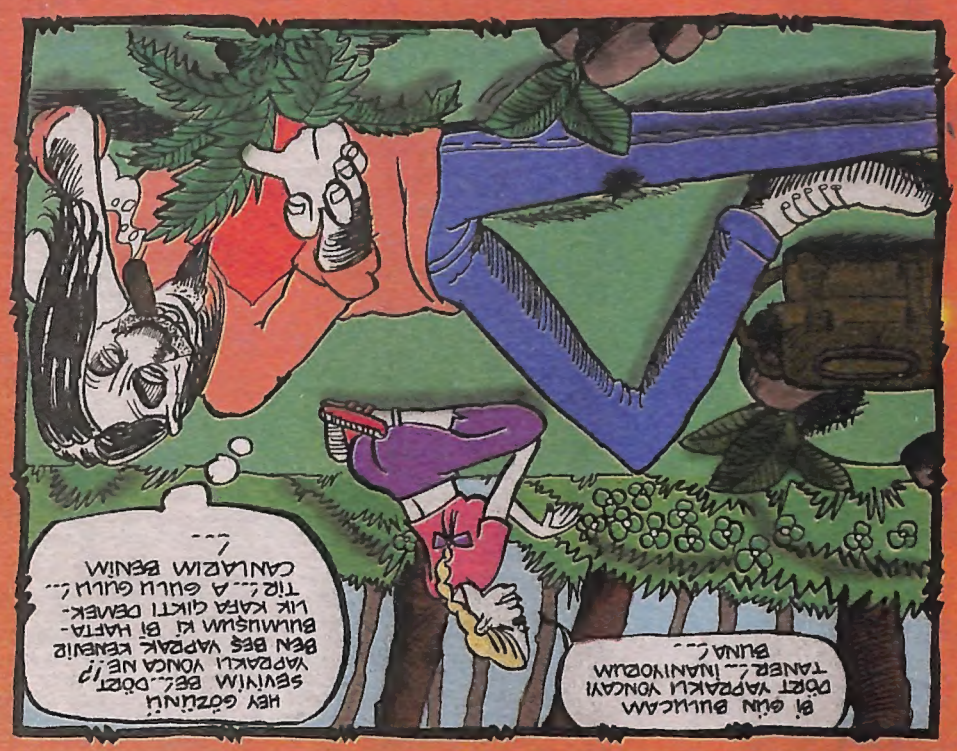

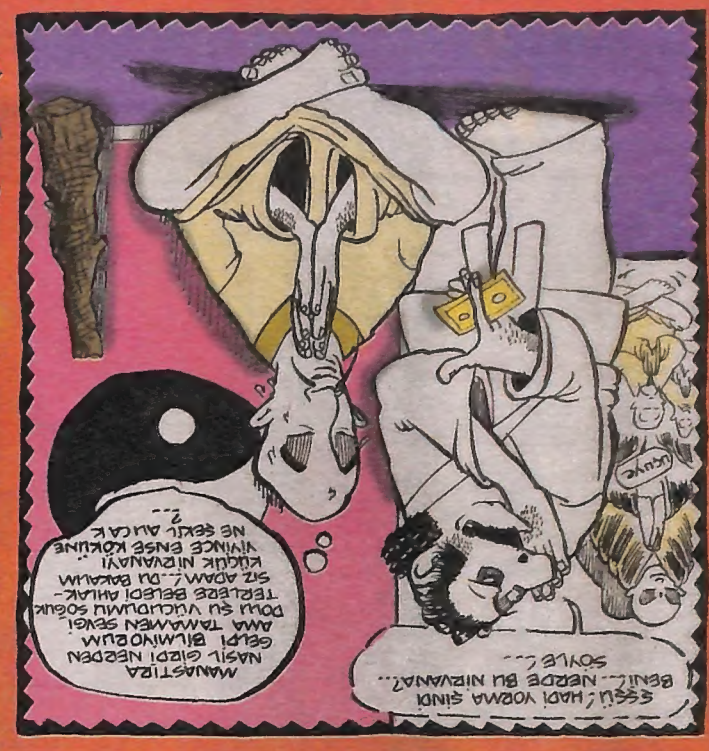

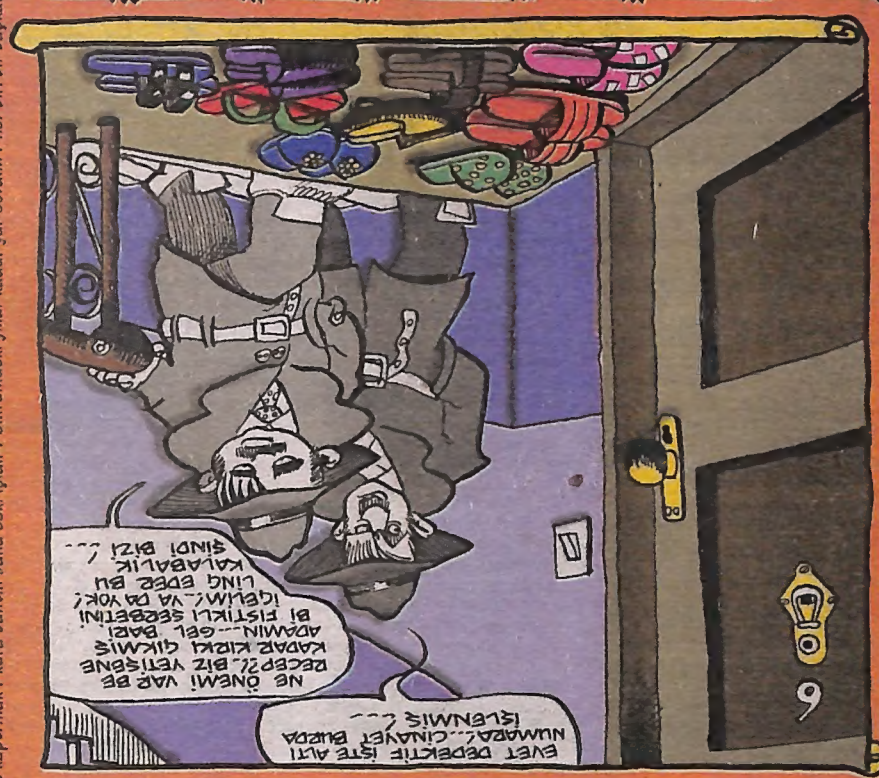

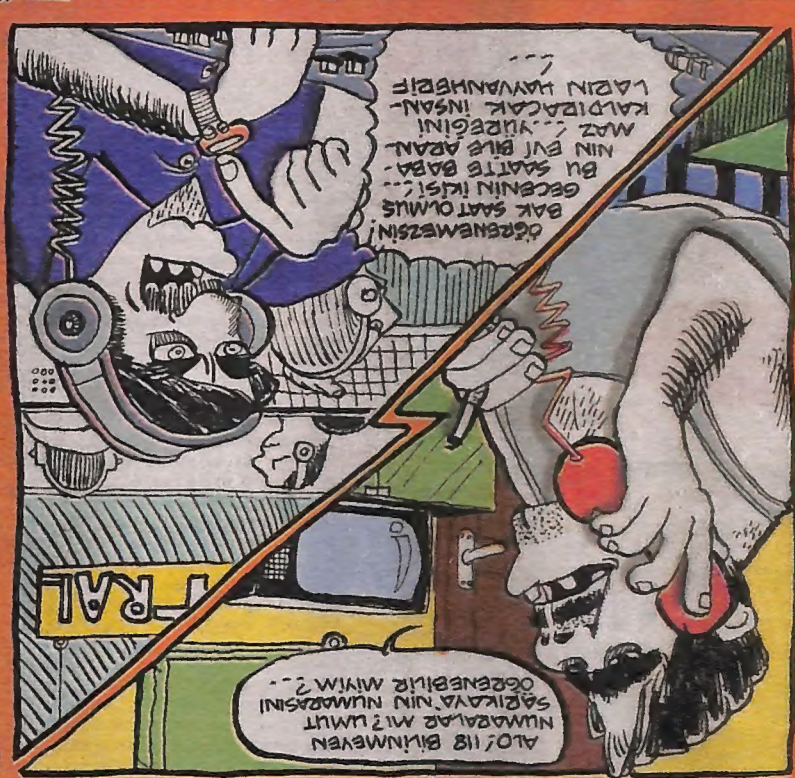

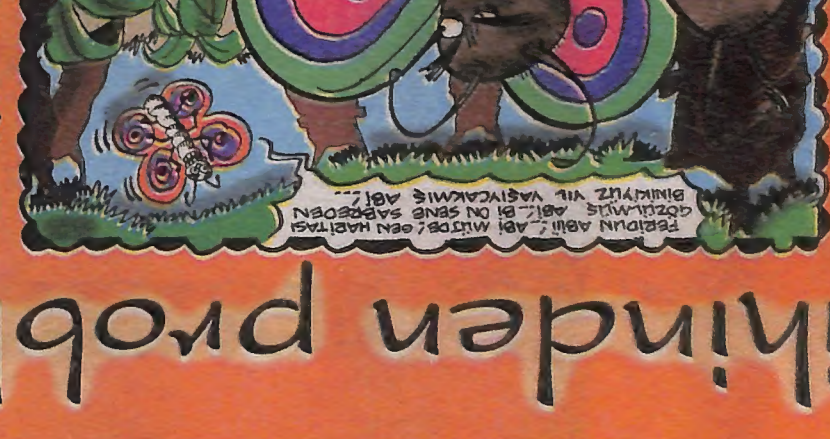

sevmiş yar üstüme / varsın sevsin neyleyim / turp yemiş nar üstüne - neşet ertaş - önümüzdeki bir bardak su bile öyle derin ki / dalıp dalıp gidiyoruz suya / bakıyoruz da kocaman bir yıkıntı duvardaki çivi deliği / ve ellerimiz masa örüsünün püsküllerinde - edip cansever - yol mu önemli yolculuk mu / nerede menzil - refik durbaş - ve daha yirmi yaşında öğrendiyse alnıyla gülümsemeyi - kemal özer - gezdirme beni / yazı denen şu eğri büğrü çizgilerde / dur / yazılmamış kalayım - fazıl hüsnü dağlarca - bir taş atarsın, taş nereye düşerse mutlaka bir köşe başıdır - edip cansever - herkes gibi bir çocuk. çöl manzaralarını, balıkları (balıkların gözlerini kırpmadan uyuduklarını daha o zamandan biliyordur) , otları, dağ keçilerini, bisikletli kızları sevdi. - ilhan berk - ne zaman uyanasınız kapanan bir kapı duyarınız, elele odadan odaya dolaşan , orayı kaldırıp burayı geçen hayalet bir çift. - Virginia woolf - yaz geceleri , durgun su, esmeyen rüzgar, bir de partal bir kuş yürüyorduk. - ilhan berk - ama gene de ona yazmak, hep onun için yazmak, ona durmadan anlatmak, nerede olduğumu bildirmek istiyorum. - enis batur - bilemezsin, hangisi kalır, / ateş mi yoksa kül mü ? - özdemir İnce - kimliğim ölüdü benim, çoktan geçtim adımdan / ah, başka birşey değilim aynalarımdan. - hilmi yavuz - de ki gözümle gördüm / naylon çuval iliflerinden/örülüyor yuvalarını / kuşlar bile günümüzde - metin altıok - aslında doğan günle ilgili / gün nerden vurursa gölge tarafına ilgili. - s. kudret aksal - değişiriyor usulca / kıyılarında zamanı / ayaklarının dokunuşuyla. - erdoğan alkan - suyun rengi tasın rengidir - çin ataözü- budanmış yağmurlardı ağaç / sakınılmaz bir yaz sonu...- melih cevdet anday - sevip sevip yarı ele kaptırmak / kara bahtım bana eski işidir / ömrümdeki yıllar kadar yar sevdim / her biri bir başkasının eşidir. - sabahattin ali - alemde bela çekmeyen olmaz adem - fuzuli - kar yağar kar üstüne / yar yolculuğun ilk günü yüce dağlar arasından geçtiler. mor ve siyah karışımı kayalar sivri kamalar yaparak trenin yanıbaşına kadar sokuluyor, kompartımanı penceresinden sarkıp gözleriyle bu kamaların doruklarını arayanlar hayal kırıklığına uğruyordu. - kafka - bencileyin : arabadan taşıan özgür mektubuna oyalıalı... bledrte de oley... gaşri gönderin çizelim . kahtahayları gülelim kanipanyası sürüyor yaz gız gönder... uyan ! katılmcı oll... sözgeç : eminönü vapurundaki mavili kız; bıdeşeteteki kırmızılı kız; bı de ezzanedeki kız; kadifre; gilek; uçuk krem! ... dilek kuyusu : izmire gideyim, birazcık denlenelim, yazık ketan bi pantolon, börüce boi ekeli, akaamüstü denizi.... mail adresim : oersoz@mailcity.com....icq numaram : 41993799 kalın sağlıcaklan....

(OĞUNÇ ERSÖZ / icq#41993799